

SPEJDERNES MAGASIN

NUMMER 10

JULI

6. AARGANG

ERHVERVS- BANKEN

FOR HANDEL, HAANDVÆRK,
LANDBRUG & GRUNDEJERE

Filial: Gothersgade 18.

Renten af Indlaan 1—3 Mdrs. Opsigelse $4\frac{3}{4}$ % p. a.

„ Check-Konto

„ Folio

FREDERIKSBERGGADE

3

KØBENHAVN B.

TELEFON:

7347 — 7348 — 7349

STATSTELEFON 433

Tlf. 5009 — 12886

4

3

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kroner pr. Stk syet af
prima amerik. Army Duck.

De bedste og derfor de billigste.

Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adelersgade 8.

Telefon: Byen 6762.

KØBENHAVN K.

Spejdere! Giv Agt!

Motorstof
„P A S M A“ er
anerkendt som
det bedste, der
kan fremstilles
til Friluftsdrag-
ter. — Stofferet
vind- og tildels
vandtæt.

INDREGISTRERET VAREMÆRKE

I Overens-
stemmelse med
Lov af 11 April
1900 § 3 er Va-
rebetegnelsen
„P A S M A“ og
hosstaaende
Varemærke
indregistreret.

Køb Vindjakken

Stoffet er porøst og jern-
stærkt, det kan vaskes med
lunket Sæbevand.

Jakken bør stryges 2 à 3
Gange om Aaret, og bliver
da som ny.

Vindjakken „Pasma“ er
Verdens bedste, hygiejniske

og billigste Klædningsstyk-
ke. Faas i alle større Manu-
fakturer, Trikotage-, Sports-
og Gummivare-Forretninger
i København og Provinsen.
Jakken er forsynet med en
Etiket som ovenstaaende
indregistrerede Varemærke.

„PASMA“

Køb fra Lager **THE** til en gros Priser.

N. Mashinskij & Sønner Ltd.

Blanding af
russiske Specialit.

6 Kr.

2 kg og derover
franco mod Eftkr.

Indr. Varem.

Fine Kinesiske og
Ceylon Theer

pr. kg

Prøver tilsendes
gratis.

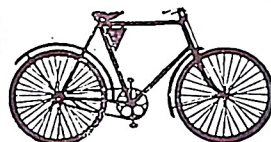
Eneforhandler Lave Skov's Eftf.

Peter Skramsgade 24.

Tlf. 3525—3526.

København K.

ADLER CYCLE A/S

København K. - Sotorvet 1-3.

Cycler, Dæk, Slanger, Tilbehør.

Acaphoner - Plader - Talema-
skiner til Privat- og Lejrbrug.

Medlemmer af Spejder-
korpsen indrømmes

Rabat.

Musikhuset „ALLEGRO“

Nørrebrogade 163.

Telef. Taga 163 y.

Falkoneralle 43.

Telef. Godth. 1143 X.

Orig. Embergheer Mandoliner, Mandola, Cello Mandoliner,
Egen Import derfor billigste Priser

Spejdere indrømmes stor Rabat

Støt

vore

Annoncører!

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“

REDAKTØR: GUNNAR JØRGENSEN
FREDENSVEJ 61 · CHARLOTTENLUND

VÆR BEREDT

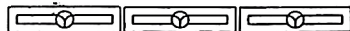

EKSP.: SPEJDERKORPSETS KONTOR
NØRREGADE 15 · TELEFON BYEN 1386

NUMMER 10

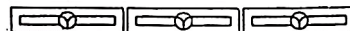
JULI 1922

6. AARGANG

INDHOLD

Spejderens Vandringsang	1
Ved Lejrbaalet. Af Spejderchefen	3
Prinsesse Margrethe.....	5
Med Fordusa gennem Japan, Rej- sebrev fra Sven Knudsen	6
Sol — Sommer og Studenter. Af Willy Høy-Hansen	8
Omkring Raadsilden	9
For — efter — —. Af Adjunkt A. B. Prip	10
Signalmandskonkurrence	11
En uhyggelig Drøm	12
Tandpine. Af Viggo Rehlund	13
Mitropa rundt i 14 Dage. Af M. Friis Møller	15
De stakkels Skoledrenge	17
Fra Divisionerne	18
Tyrenakkes Spejderfærd	19
Omslagstegning af Axel Mathiesen. Illustrationerne af Asger Riber.	

SPEJDERENS VANDRINGSSANG

*Jeg er Vandringsmand af Fødsel,
fri som Markens muntre Føl —
kald mig kaad og kald mig ødsel,
jeg er rig paa Guld og Sølv:*

*Har I andre Raad til Klage,
saa har jeg vel Raad til Smil —
jeg har hundred Mil tilbage,
naar I andre holder Hvil!*

*Jeg blev døbt i Bølgens Brusen,
lærte Leg af Strandens Sten,
jeg fik Navn af Stormens Susen
og fik Skovene som Len —*

*Lægekunstens skjulte Fælder
kender jeg til Punkt og Prik:
tusind Draaber Sol jeg hælder
i en sludfuld Regnvandsdrik.*

*Kald mig kaad og kald mig ødsel —
jeg er rig paa godt Humør!
Jeg er Vandringsmand af Fødsel —
jeg vil vandre — til jeg dør!*

G. J.

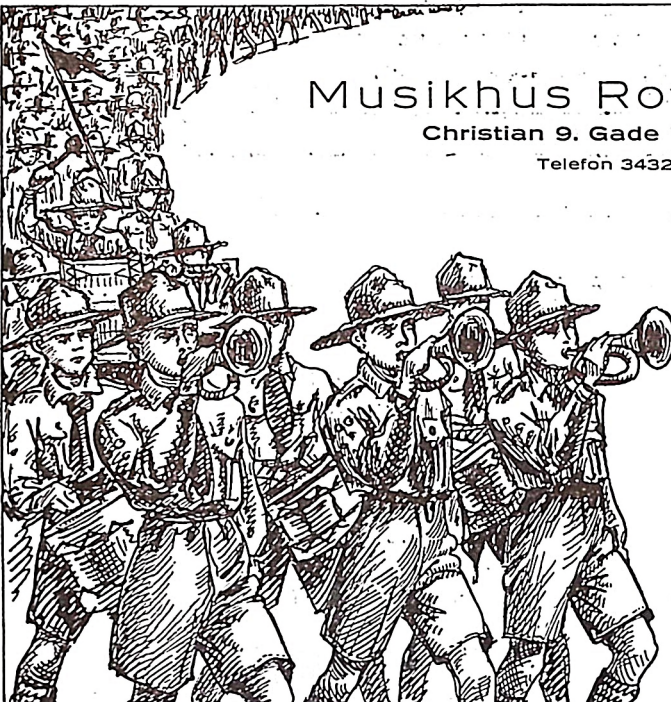
I Lejr bruger vi alle STJERNE-CACAO fra Galle & Jessen.

C. Schleisner. = Kgl. Hof-Farveri.

Telefon Central 1913.

Musikhus Robert Kleinert,
 Christian 9. Gade 7. - København.
 Telefon 3432 & 10.971.

Største Udvalg:

Stortrommer,
 Spejdertrommer,
 Cornet,
 Signalthorn,
 Trommefløjter,
 Signalfløjter.

:: Billigste Priser. ::

Københavns Smørrebrøds Fabrik Vesterbrogade 8,
 skraas for Frihedstøtten.

leverer fin Mad og sælger, trods Dyrtiden, 8 Stk. fint belagt Mad for 50 Øre (altsaa godt 6 Øre pr. Stk., og til højere Priser. Butikken aabnes Kl. 5 Morgen og sender Smørrebrød i Byen for 10 Øre pr. Ordre. — Telefon 10259 - 10260.

Torvegade 37. Vesterfælledvej 78.
 Ryegade 129, Hj. nr Østerbrogade. Sindshvilevej 5 ved Falkoneralleen.

CHR. H. LEMNITZ
 GL. KONGEVEJ 122 (ved Bülowvej) TELEF. VESTER 4020
 FREDERIKSBERG VOKSDUG- OG LINOLEUMFABRIK

Voksdug - Linoleum - Galoscher - Regnfrakker

GRÜNDLAGT 1898

*Clichéerne til
 Spejdernes Magasin
 udføres i*

*H. Dietrich & Sønner
 Cliché Anstalt
 København*

Dybfors 11. Telf. 12865.

TELTE vandtæt imprægneret
 Teltduk
 amerik. Armyduck
 J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, Tlf. 6631

VED LEIRBAALET.

EFTER FORAARSTURNERINGERNE

II

En god Gerning hver Dag.

Jeg behøver ikke at minde Jer om dette.

Det hører med til at være Spejder og — til at være en Mand. Det er nødvendigt for os at vi træner os i at tænke paa andre, for at vi ikke skal gaa hen og blive nogle kedelige Egoister, som andre Mennesker ikke kan være tjent med at have noget at gøre med.

Der er ingen af os, der er saa vidunderlig, at han er sig selv nok.

En lille Ting, der kan glæde eller lette eller hjælpe en anden, om det saa blot er at kalde et Smil frem — det er ikke Tingen, det kommer an paa, men Tanken med den.

Adel forpligter.

Naar Folk ser Jer komme ned ad Gaden, siger de til sig selv — „se der har vi Spejderne“.

Alle Mennesker ved, hvad man venter sig af en Spejder.

Alle Mennesker ved, at Spejderne er vor Tids Riddere, Forkæmperne for en stor og ophøjet Ide. I Folks Øjne er enhver Dreng i en Spejderuniform en Repræsentant for denne Ide.

Derfor Dreng, maa I ogsaa i Jeres Fremtræden svare til det Folk venter sig af Jer. — Adel forpligter.

I maa fore jer ordentligt, være raske i Vendingen, det passer sig ikke for Jer at drive om med Hænderne i Lommen.

I maa være ordentligt gjort i Stand — renvaskede, børstede, og ikke for langt Haar. Jeres Uniform maa sidde ordentlig og I skal helst have Jeres Hatte paa — rigtige Spejderhatte, naturligvis.

I maa opføre jer ordentligt. Ingen dum Vigtighed, intet Praleri. Ingen Støj, hvor I kan genere andre med det, ingen Banden eller Brugen grov Mund.

En Spejder er ren i Tanke, i Ord, i Handling.

Lad os faa en Sang.

Spejdere og Mænd har Humor. Det er ikke Hængehoveder. De lader sig ikke gaa paa, fordi der er noget, der gaar dem imod. Deres gode Humor giver sig frem for alt Udtryk i Sang — i friske, glade og fornøjelige Sange, som river med og bærer fremover.

Det gode Humor udvikler den rette Optimisme — den, der søger at se enhver Ting fra dens bedste Side.

Det tilslører de utiltalende og frastødende Sider af Livet, det faar os til at gaa let henover Fortrædelighederne og Vanskelighederne — dem ingen af os undgaar.

Det kvæler i Fødslen Vreden, Vrovet, Surheden og Kævelen — alt det, der virker splittende. Det kan ganske simpelt ikke trives i det gode Humors Luft.

Det fremmer det gode Kammeratskab.

Lille Kammerat —.

Kammerater! Lad mig blot kalde Jer saaledes. I Spejderkorpslet er vi alle Kammerater, fra Forerne til den yngste Rekrut. Vi sværger alle — vi Forere og I Dreng — til den samme Lov. Vi søger hver for sig efter bedste Evne at leve op til den. Der er ingen af os, der er ufejlbarlige — hverken jeg eller I — men vi gør vort bedste, vi støtter og opmuntrer hinanden til at holde Stand. Og, for rigtigt at kunne støtte hinanden, har vi sluttet os sammen i Patruljer og Troppe og Divisioner, i det danske Spejderkorps og i det Spejderforbund, som omfatter alle Spejderdreng i hele Verden. Dette er vore Kampenheder og staaende sæt sammen i disse søger vi Skulder ved Skulder at gøre Spejderbevægelsens Ideal til Virkelighed.

Derfor Dreng, er det saa nødvendigt, at vi bestræber os for at opnaa et virkeligt Kammeratskab.

At vi ikke spørger om den og den er fattig eller rig.

Om han er Jøde, eller Protestant

eller Katolik, om han er indre Mission eller Grundtvigianer.

eller om hans Far er dit eller dat. Den Slags Smaaligheder maa vi være hævet over.

Det det gælder om er tværtimod at undgaa alt hvad der kan splitte og saare.

Det det kommer an paa er at vise Takt og Forstaaelse og Respekt.

Det det gælder om er at de bedre-stillede af Jer aldrig lader Jeres Kammerater mærke, at I har Raad til alt mellem Himmel og Jord. Det det gælder om er at de af Jer, der føler Jer underlegne, fordi de andre er stærkere, bedre begavede eller rigere, ikke forfalder til lav Misundelse, men bringer det bedste ud af det der er givet Jer.

At I alle søger at møde hinanden aabent og ærligt og i godt Kammeratskab som Dreng, der i ethvert Fald som Spejdere er stillet fuldstændig paa lige Fod.

Kun ikke Æren.

Naar Samvittighedens Stemme taler til Jer, er det Æresfølelsen der faar Jer til at gøre det rigtige.

Jeg vil ønske for Jer, at denne Æresfølelse altid maa være levende og stærk i Jer.

Hvis der er noget, der er uundværligt for en Spejder, saa er det Æresfølelse.

I kender sikkert allesammen Frants den 1stes Ord: „Alt er tabt, kun ikke Æren“.

Det er ikke absolut nødvendigt for en Spejder at tabe alt, men han skulde gerne lige som den franske Konge sætte sig paa det Standpunkt, at Æren var det sidste han vilde tabe.

Der var en Kiosk-Dreng, der cyklede ud paa Landet med et vigtigt Telegram. Et Sted undervejs kortte han med Forhjulet over en Sten og faldt med Hovedet lige mod den haarde Vej. Cyklen var slaaet i Stykker. Da Drengen kom lidt til sig selv, opdagede han, at Blodet løb ham ned over Ansigtet og blændede ham. Hvad vilde have været naturligere end at sætte sig paa Groftekanen og vente paa, at der kom nogen forbi som kunde hjælpe ham. I Stedet for begav han sig af Sted til Fods for at overbringe Telegrammet. Han kunde næsten ikke sløbe Benene efter sig, saa daarlig var han. Men han vilde overbringe dette Telegram. Han vidste det var vigtigt. Han forsødt, at alt afhang af ham. Det var hans Ære som Kiosk-Dreng, der her stod paa Spil. Da han havde faaet afleveret Telegrammet, bad han om han ikke maatte have Lov til at sidde i en Stol, bare et Ojeblik, han folte sig saa træt, Lidt efter sank

hans Hoved langsomt ned paa Bry-
stet. Han var død. Da han styrtede
med Cyclen, var der gaaet Brud paa
Kraniet.

Eller hvad mener I om alle de
mange Spejdere, der i Aarenes Løb
har reddet andre Drengene fra at
drukne.

Tro mig, de har ikke haft mange
Sekunder at betænke sig i, de har
kun faaet reddet disse Drengene, for-
di de uden Betænkning, hensynslost
styrtede sig ud efter dem, fordi
Eresfølelsen i dem var stærkere og
hurtigere end alt andet.

Danmark! Det er ikke alene
den Jord, der er vor:

De lyse Bogeskovs,
Havets Sang i Stranden,
Frederiksholms Kanal,
Kronborg, hvis irgrønne Tage
dukker frem paa Kysten
forude.

Det er ikke alene:

Aaen, der synes os klarere,
Markerne, der synes mere
grønne,

Linierne i Terrænet, der fore-
kommer os skønnere
Aar efter Aar,
hver Gang vi vender tilbage
til Hjemmet.

Alt for Fædrelandet.

En Mand og en dansk Mand sæt-
ter sit Fædrelands Interesser over
sine egne Interesser. Han lever sit
Liv, ikke for selv at blive til noget,
men for at være til nogen Gavn for
det Land, han hører til, for sammen
med sine Landsmænd at føre dette
Land fremad til stedse større Fuld-
kommenhed.

Det er den Enhed, hvori hele det
danske Folk gaar op.

Det er den Enhed, hvori alle In-
teresser samles i én Interesse, alle
Liv i ét Liv.

Det er den Samling af Kræfter-
ne, der har til Formaal at føre den
danske Nation fremad mod stedse
større Fuldkommenhed.

Vi taler i vore Dage saa meget
om Verdens Fuldkommengørelse og
det internationale Broderskab, der
skal muliggøre dette. Det er fuld-
kommen rigtigt — det er den Vej
vi skal —; men Vejen gaar gennem

en større national Fuldkommenhed.
Vil vi tjene Verden, tjener vi den
bedst ved at tjene vort Land, ved
at holde den Fane højt, der er vor.
Fanen er Symbolet paa Fædre-
landet.

Derfor hilser vi den, hvor den
kommer frem.

Det er Danmark, der gaar forbi.
Det er ikke Alderdommen og
Traditionerne, som vi ærbødigt blot-
ter Hovedet for.

Det er ikke en sorgende Kvinde,
som vi gribes af Medfølelse med.

Det er ikke et Ligtog.

Det er Danmark, der gaar forbi.
Det er den unge smukke Konge-
datter om hvilken der staar i San-
gen, at

„just som de mente, hun var i Baand
og Bast,
da lo hun saa hjertelig, at alle
Lænker brast.“

Hils hende, Drengene! Rank Ryg-
gen, naar hun gaar forbi. Se hende
frit i Øjnene, se paa hende som
Drengene, der har gjort deres Pligt
mod deres Land.

C. Lembcke.

PRINSESSE MARGRETHE HAR FAAET EN SØN

Som vi allesammen har hørt, fik Prinsesse Margrethe en Søn den 9. Juni i Longwy i Frankrig. Naturligvis afsendte vi straks et Lykønskningstelegram fra Jer allesammen og som Svar herpaa har vi modtaget følgende Skrivelse:

GRAND HOTEL DES RECOLLETS
LONGWY-B.15

12. Juni.

Hr. Ritmester Lembcke.

Hendes Kgl. Højhed beder Dem overbringe Spejderkorpsset
hendes bedste Tak for Lykønskningen til den lille Prins Fød-
sel — en fremtidig »Spejder«.

Venlig Hilsen

Deres hengivne

A. Ulke Ramsing.

Margrethe
1921.

Hds. kgl. Højhed
Prinsesse Margrethe

MED FORDUSA GENNEM JAPAN

SVEN V. KNUDSEN FORTÆLLER OM SIN REJSE PR. FORDBIL GENNEM JAPAN

Saa sad vi da endelig fast. Det var fjerde Dag efter Starten Vest paa gennem Japan. Det skulde Folk i Tokio bare vide. Nogle vilde tage sig et billigt Grin, andre vilde bekymret sige, at vi skulde have lydt deres Raad og opgivet den Bilekspedition som ugorlig. Men Folk i Tokio vidste det ikke. Der var nemlig 375 Kilometer til Japans Hovedstad, og vi sad tilmed fast midt ude paa Landet. Jeg er lige ved at sige saa langt ude, at Gæssene gik barbenet og Bilerne kørte baglæns. Men det sidste passede ikke rigtig. Thi de havde vist aldrig set Biler paa de Kanter. Det var godt det samme, for Bilerne mener jeg selvfølgelig. De vilde nemlig aldrig komme længere end vi var i det Øjeblik. Det vil sige for Enden af en Bro. Vi havde kørt henved 100 km og var vældig oplagt paa at køre 100 til. Det vilde efter japanske Forhold være en helt flot Dagstur. I de foregaaende tre Dage havde vi ganske vist endnu aldrig været oppe paa den Rekord. Den første Dag tog det os flere Timer at komme

ud af Tokio, hvor kun et Par Gader var brede nok til Sporvogne og Biler. Resten var Gyder uden Korebane. Det var altsammen Fortov, hvor man snoede sig i Sneglefart mellem Hundreder af Fodgængere. Man forsøgte at tude sig frem, og det skete, at man var nødt til at køre helt op til Folk og skubbe dem blidt til Side. Godt at de ikke blev fornærmede, for saa var vi da aldrig sluppet ud af Tokio. Den anden Dag var vi ude paa Landet. Ikke som hjemme hos os, hvor der er et godt Stykke Vej mellem Byerne. Her laa de klinede op ad hinanden, ofte saa tæt, at man ikke kunde se, om man var ude af den ene eller inde i den anden. Og Trafiken var, om ikke som i Tokio, saa meget nær derved. De fleste var Fodgængere, men dertil kom et Utal af Trækkærre, forspændt med Okser fort af Japanere med store Torklæder om Hovederne og Ørerne, og lige saa mange Trækvogne trukket af Mænd og Kvinder,

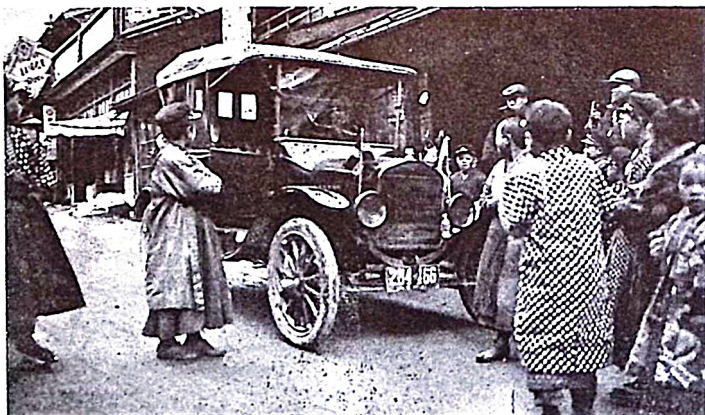
alle med Hovedtorklæder. De gik midt i Vejen. Det betød egentlig ikke meget, hvor de gik, vi maatte under alle Omstændigheder stoppe op for alle Kærre. Vejene var nemlig ikke bredere end at to Kærre maatte køre tæt ud til Kanterne for at passere hinanden. Det vil sige, at en Bil maatte køre med to Hjul næsten nede i Rismarkerne, hvis da ikke Kærrens Leder var saa venlig at trække helt ud paa den modsatte Kant. Da det saa godt som aldrig var Tilfeldet, har Fordusa været nærmere Japans Rismarker oftere end det egentlig er hyggeligt at

det officielle Turistbureau. Naa, en Bro mere eller mindre generede jo ikke. Vi korte en halv Snegle Kilometer til en Jernbanestation for at forhøre os om, hvor den nærmeste Jernbanebro var, og for at faa Lov til at jumpe over den paa Svellerne. Mellemrummene var lige smalle nok til at jeg kunde risikere en saadan Jumpetur. Men Stationsforstanderen gik ikke paa den Galej, hvorfor jeg blev nødt til at leje en Jernbanevogn og læsse Fordusa paa den. Saadan klaredes den manglende Bro. Men det hjalp os ikke ved den næste. Vi havde hidtil fulgt en Hovedvej. Da

den var under Reparation, maatte vi bryde af og følge et smalt Spor paa Ryggen af et højt Floddige. Vi listede forsigtigt frem, der var Skrænter paa begge Sider. Dem skulde vi ikke nyde noget af. Pludselig drejede Sporet ned ad Skrænten. Det var ikke lavet til Biler, det var tydeligt nok, og jeg maatte trække alt, hvad jeg havde af Bremse, haardt til for ikke at styrte hovedkuls forover. Langsomt løsnede jeg Bremsen og trillede ned mod Floden. Jeg saa paa Afstand, at den var smal, og glædede mig allerede til rask Fart paa den anden Side, saa at vi den Dag kunde naa vore 200 km. Vi rundede et Sving, saa den højre Flodbred og nu Broen — med et Smæk hver Bremse for. Ikke en Centimeter længere.

Meningen var selvfølgelig, at vi skulde over Broen, hvis man i det hele taget kunde kalde det Stillaads af Bjælker, Lægter og Planker for en Bro. For det første var hele Stillaadet ikke bredere end en almindelig Trækkevogns Sporvidde, og for det andet var det plukraadt. Fordusa vilde ufejlbarligt styrte i Floden og vi, eller i hvert Fald den af os, der skulde køre den over, med den. Derfor ikke en Centimeter længere.

Jernbanebroer var der ikke i Nærheden, og ingen andre Broer. Der var selvfølgelig Vejen tilbage til Tokio. I Tankerne hørte jeg allerede Folk der mode os med „Hvad sagde

tænke paa. En Dag maatte jeg da ogsaa ned i en af dem. Heldigvis var Skrænten ikke af de stejleste, og Marken usædvanlig tør, saa at jeg ved øjeblikkelig at give Fordusa fuld Speed smuttede op med et rask Svup. Jeg var ikke i Tvivl om, at den lille Flyvetur skyldtes Mandens Hovedtorklæde. Han havde vist aldrig i Livet hørt, at jeg tudede et halvt Minut, før end jeg naaede ham. Trafiken paa Vejene var den tredje Dag ikke bedre end den første og anden, men vi var jo efterhaanden blevet vænnet til Langsomhed og Døvhed hos alle vejfarende, saa det var ikke det værste. Overraskelsen skulde selvfølgelig ikke være mindre end en Flod uden Bro. Det var det, man talte om i Tokio som de absolute Hindringer for Biltart over større Afstande og især fra Tokio til Kobe, vort Bestemmelsessted. Man kunde ikke svare mig paa, hvor Broerne manglede. For man kørte aldrig, saa det interesserede ingen, ikke en Gang

1. Fordusa i Nikko, 225 km Nord for Tokio.

2. Japanske Skoledrenge. Læg Mærke til Trætofterne!

3. Japanske Drengs spiller „baseball“.

4. Japansk Dreng ved Stillehavets Bredder paa Tangfangst.

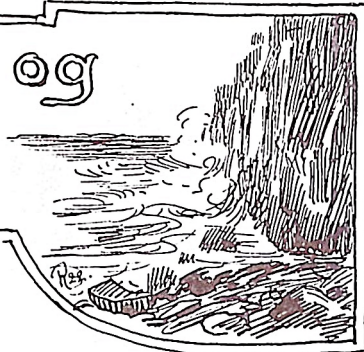
vi“, og den Fornøjelse skulde de ikke have. Vi maatte videre. Vi kiggede nøje paa Broen men det blev den ikke bedre af. I Lobet af faa Minutter havde der samlet sig en Snes Japanere fra de omliggende Marker. De kiggede ogsaa. De forstod Situationen, men kunde hverken gøre fra eller til.

Det varede ikke to Minutter, før jeg havde en halv Snes af dem i Arbejde. Der laa et Stykke borte en Stabel Brædder og Bjælker og andre Remedier, aabenbart beregnet til Reparation af Hovedvejen. Et Par Mænd sendtes efter dem, andre efter noget Værktøj og Som hos Vejarbejderne, medens Resten gav sig til at rive de værste Dele af den raadne Bro ned. Det kostede ikke stor Anstrengelse, den smuldrede mellem Fingrene. Derpaa begyndte de at genopbygge den med det tilvejebagte Materiale. Hele Foretagendet havde sin særlige Spænding, fordi jeg ikke

kunde et Muk Japansk. Alt foregik fra min Side med Fingersprog og Gestikulationen. Men det gik fint, og en Timestid efter havde Situationen forandret sig til det bedre. Øjeblikket var kommet, hvor jeg atter turde sætte mig ved Rattet, starte Motoren og vove mig ud paa Broen. Jeg troede, den vilde holde. Paula havde ikke megen Fidus til den. Hun sagde bagefter, at hun aldrig i sit Liv havde skælvet i sine Knæ, som da hun gik foran Fordusa og Centimeter for Centimeter ledte mig over Plankerne. Det var absolut nødvendigt, thi selv om Broen var blevet solidere, var den ikke blevet bredere. Der var akkurat fire Centimeter paa hver Side af Hjulene, saa der skulde mere til end at holde Tungen lige i Munden. Japanerne stirrede tavse paa Vovestykket og grinede bredt, da Fordusa trillede i Sikkerhed ind paa den modsatte Bred. Jeg lagde heller ikke Skjul paa min Glæde over, at den blev klaret.

Sol-Sommer og Studenter

Mange af Jer ved nok, at der i København blev fremvist en Film, der hed „Sommer, Sol og Studenter“. Det jeg fortæller Jer lidt om her er mindst lige saa godt som Filmen — og saa er det Virkelighed. Det er en lille Fortælling om, hvordan to Studenter — gamle Spejdere — benyttede en halv Snes Dage af deres Sommerferie til at gennemvandre den nordlige Del af Bornholm, den smukke Klippe i Østersøen, som det burde være alle Spejders Maal at faa lært at kende. Bedre Lejrpladser, elskværdigere Mennesker og skønnere Natur finder man ingen Steder i Danmark. Vi havde ret god Tid til vor Raadighed og kunde rigtig tage den med Ro — og det kan I ogsaa stole paa vi gjorde. Vi startede fra Rønne Havn Kl. 8 om Morgenen efter en god Overrejse med Damp fra København. Vi var den foregående Aften gaaet sent til Ro og var selvfølgelig oppe igen Kl. 4 for at se Solopgangen og nyde det smukke Syn af den stolte Klippe, der langsomt steg frem af Morgentaagen.

Men, hvor var vi sovne! Og næppe var vi kommet paa den anden Side Rønne før vi fik Øje paa en dejlig Græsmark — og se! — der stod min-sanden en rigtig Vandpost midt paa Marken. „Hvad mener du om The?“ spurgte Kai og skævede til Vandposten. „Ja,“ svarede jeg, „lidt Skinke og et Spejlæg var jo heller ikke af Vejen!“ Jeg mindedes en dejlig Skinke, vi lige havde set i en Viktualiehandlers Vindue! Sagen var afgjort. Efter at have indhentet Tilladelse til at slaa os ned paa Marken gik vi straks i Gang med

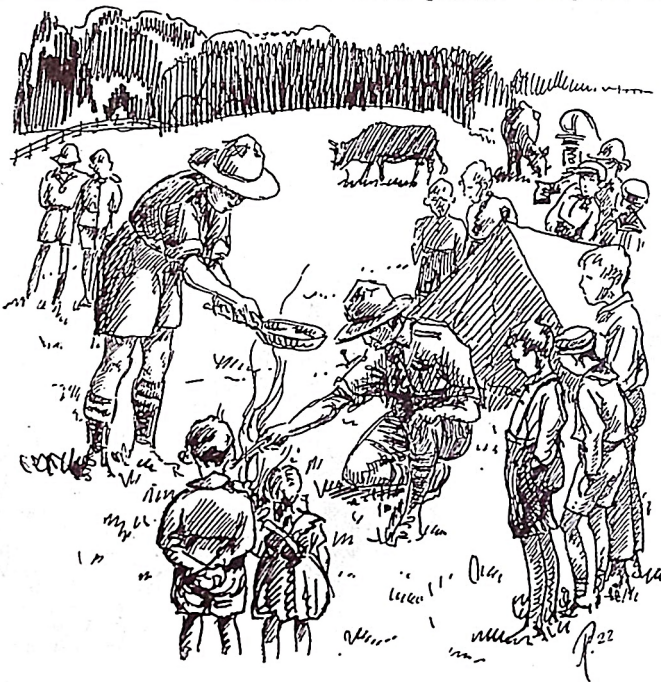
at rejse Teltet, et 2-Mands Honolulu-telt, som er meget nemt at transportere, naar det anbringes rigtigt! Efter en splendid Frokost — gik vi til Køjs Kl. 9 om Formiddagen! Det var dejligt! Vi sov lige til Kl. 2 om Eftermiddagen. Omgivet af Størsteparten af Rønnes Ungdom lavede vi Middagsmad, pakkede vore Sager og begav os paa Vej mod Nexø, som var vort Maal for den Dag; men kort før Aakirkeby fandt vi den herligste Lejrplads — en lidt højliggende Gaard i Nærheden. Den kunde vi ikke staa for. Vi fik straks Lov at slaa os ned — og vi blev i to Dage!

Kun den, der et helt Aar igennem har været optaget af Læsning og Undervisning hver eneste Dag i mange Timer, og som træt og udaset er gaaet i Seng Aften efter Aften, kender den herlige Følelse, der gennem-

strømmer En, naar man lægger sig til Ro i den frie Natur uden at skulle tænke paa Morgendagens Arbejde, vaagne op under Fuglesang, gaa lige til Bækken og bade — aah, hvor det er herligt! Og saa Menneskene paa Bornholm; hjælpsomme, venlige og meget glade for Spejdere, det var det Indtryk, som man overall modtog, hvor paa Øen vi saa færdedes. Særlig er der *een Mand*, hvem de 12—1300 Spejdere, der sidste Sommer gæstede Bornholm, aldrig bliver trætte af at tale om: Hr. Læderhandler Fischer, Rønne. Hr. Fischer og hans elskværdige Frue har mer end een Gang omdannet deres Hjem, Kontor,

Spisestue, Dagligstue, Loftsværelser, alt, til Soveværelser for 20—25 Spejdere. Hr. og Fru Fischer betragter det som en Fornærmelse, at man gaar deres Dør forbi, naar man besøger Rønne. Husk det!

Fra Aakirkeby gik vi til Paradisbakkerne ved Nexø, hvor Gd. Hellerup Gymnasium har et dejligt Sommerhus, „Fjeldstouan“. Her vidste vi, at Rektor Martvig Møller m. Familie og en Snes Drengene holdt Sommerferie, og der blev vi modtaget med aabne Arme. Vi blev her i 3 Dage, som vi benyttede til Udflugter i den dejlige Omegn, hvor der baade findes rigtige Bjergsoer, Rokkestene, Skove og Heder. Her traf vi „Jonas“ med sine Sønderborgspejdere. Vi aftalte at stode til dem om et Par Dage, og tog foreløbig Afsked med dem. Her paa „Fjeld-

stouan" fik vi vor eneste Regnvejrsdag paa hele Turen. Vort Telt stod opstillet foran Huset og vi konstaterede til vor store Glæde, at det var aldeles vandtæt. Fra „Fjeld stouan" gik vi saa paa Jagt efter Sonderborgerne. Vi havde ingen Anelse om, hvor vi kunde træffe dem, kun vidste vi, at de vilde besøge Østermarie. Altsaa — March! ind i Landet. I Østermarie fik vi at vide, at de for et Par Dage siden var taget til Gudhjem! Vi af Sted igen paa Sporjagt. I Gudhjem fandtes ikke een Sonderborger, men der gik endnu sære Sagn om en lyk Herre, der hed „Jonas", som havde haft i Sinde at gaa til Hammeren med 50 smaa Drengel! Vi ef-

ter dem! Endelig — efter en Tur paa godt 40 km fandt vi dem i Nærheden af Hammeren, og Resten af Turen

til Fest — men det er en hel anden Historie!

Willy Hoi-Hansen.

OM KRING RAADSILDEN

Georg var gaaet i Forvejen op til Grusgraven for at rejse Telt og gøre Ild, medens jeg gik ind paa Gaarden for at tiltuske mig nogle Fædenidder ved Hjælpe af venlige Ord og — Notabene — Betaling.

Da jeg — belæst som et Muldyr — vandlede ind paa Lejrpladsen en halv Times Tid senere, var der hverken Telt eller Ild.

Derimod var Georg der!

Han stod midt paa Pladsen og stirrede fortvivlet ned paa en sort, rund Plet, der grinede frem af det gule Grus.

Da jeg kom, loftede han Hovedet og saa paa mig, som om han vilde ønske mig langt væk. Saa sagde han:

„Her har været nogen siden sidst."

„Umuligt, min Ven," svarede jeg faderligt.

„Du behøver ikke at spille morsom," vrissede han. „Du forstaa mig udmærket. Her har været nogen, siden vi var her i Lordags."

„Naah, saaledes. Ja, det lyder slet ikke utroligt. Du burde nu tage dig et Kursus i Dansk, Georg, og lære at udtrykke dig paa rette Maade. Prøv for Eksempel hos Jern-dorff. Og maaske du saa vil fortælle mig, hvorfor du endnu ikke har teltet?"

„Aa, det glæmte jeg rent over denne her modbydelige Plet."

„Den maa altsaa have gjort samme Indtryk paa dig som i gamle Dage de Vildes Fodspor paa Robinson."

Georg brummede noget ubestemt — jeg antog det for at være en Anerkendelse af min brilante Sammenligning — og begyndte at — hml — arbejde(!), medens jeg undersøgte Pletten.

Den var stor og rund, og der var forkullede Rester af Grene og Træ. Jeg høje-

mig ned over den, da Georg kom og skubbede til mig.

„Naa, naa," indvendte jeg godmodigt.

„Spar lidt paa Kræfterne."

„Ja, du kan ikke rende i Vejen her, naar jeg skal bestille noget!" udbød han arrigt og smed en stor Dynge Kvas ovenpaa det sorte.

Naa, efterhaanden som Aftenen skred, kom Georg i bedre Humør, og da vi havde spist, bød han mig, til min store Overraskelse, Chokolade af en flot Æske.

„Den har kostet fire Kroner," forklarede han.

„Ætsken?" spurgte jeg sagte; men det opfangede han ikke. Derimod begyndte han at tale.

Han indledede med at sige: „Ja, du saa den vel?"

„Hvilken en? Ræven?"

Vi havde nemlig, i Nærheden af Hjortekær, faaet Øje paa en stor Mikkell, der skyndsomst luntede ind mellem Træerne, da vi kom kørende.

„Ræven," sagde Georg med en ubeskrivelig Foragt i Stemmen. „Næ, jeg mener selvfølgelig Pletten."

„Naah. Det kunde du jo ha' sagt straks. Jo, den saa jeg."

„Ja, det er noget Svineri."

„Vist er det saa. Men det kan vi jo ikke gøre noget ved."

„Jo, det kan vi netop," raabte Georg triumferende. „For jeg ved, hvem der har været her. Det er afskyeligt."

„Saa, saa, lille Georg."

Jeg klappede ham beroligende paa Skulderen.

„Jo, det er. Nu kan det endda gaa her, hvor vi to jo er de eneste, der kommer. Men

veg vi ikke fra Jonas. Vi skulde ikke mer jage Sonderjyder! — Fra Hammeren til Rønne, hvor Hr. Fischer havde skaffet os et helt Hotel, der laa ubenyttet hen. Her var vi i to Dage. Sidste Nat blev vi indkvarterede i Rønne. Det er flot gjort, synes jeg, med blot een Dags Varsel at skaffe 50 Drenge Indkvartering i en By af Rønnes Størrelse. Det var igen Hr. Fischer, der arrangerede alt for os. —

Fra Rønne gik Turen til København, hvor Tivoli, zoologisk Have o. s. v. gæstfrit inviterede Sonderjyderne

til Fest — men det er en hel anden Historie!

Willy Hoi-Hansen.

man kan jo ikke undgaa at lægge Mærke til disse forladte Lejrpladser rundt omkring i en dejlig grøn Græsmark —

„Har du nogensinde set rødt Græs?" indskød jeg.

Hvis Blik kunde dræbe, var jeg faldet død om paa Stedet; thi Georg sendte mig et lynde Ojekast.

„En dejlig Græsmark," fortsatte han saa „og midt paa den en stor, sort Plet. Man kunde passende — til Skrak og Advarsel — slaa en Plakat op med følgende Indskrift: „Her har været et Lejrbaal!"

Georg var virkelig oprørt. Og med Rette, syntes jeg. Det er sorgeligt, at danske Spejdere anno domino 1922 ikke kan forlade en Lejrplads uden at efterlade sig synlige Minder. Thi rent bortset fra, hvad Ejeren selv mener — og det maa man jo altid rette sig efter — saa er det jo ingen Pynt for Landskabet og ingen Reklame for os hos Folk. der drager i Skoven med Kone, Børn og Madkurv og slaar sig ned paa saadan en forladt Lejrplads og faar de hvide Kjøler og de nystrogede Skjortærmer griset til med Ake og Slagger fra et forhenværende Spejderbaal.

Hvad jeg fortalte Georg.

Og jeg lovede ham højtideligt — og fik i den Anledning et ekstra Stykke Chokolade — at fortælle Spejderne om de „sorte Pletter" paa Lejrlivet — de forladte Lejrpladser Hemmelighed, som Georg detektivmæssigt udtrykte sig —, samt opfordre dem til altid at forlade en Lejr i saadan Stand, at man ikke kan se, de har været der.

Det kan nemlig lade sig gøre.

Og det vil I jo ogsaa nok, ikke?

Wen Tolla

F Ø R — E F T E R

Før —

Vi kender alle de Billeder, der ofte ledsager Anbefalingen af Universalmidler til Fremskaffelse af frodig Haarvækst o. desl.:

„Saaledes saa jeg ud for Benyttelsen af og saaledes ser jeg ud efter

Forskellen er saa i Regelen ogsaa tilstrækkelig tydelig til, at Misforstaaelse er umulig.

Til de to Billeder, der ledsager denne lille Artikel, kan forelobig gives følgende Tekst: „Saaledes saa II. P. ud, da han som Skolediscipel for undrende Kammeraters Øjne klarede 2.90 m i Stangspring — og saaledes ser han ud, da han efter Benyttelsen af i Antwerpen ved de olympiske Lege klarede 3.70 m og sikrede sit Land Andenpladsen.“

Den opmærksomme Læser vil jo nok indvende, at denne Tekst ikke er ganske i Overensstemmelse med Sandheden. Det er den heller ikke; men den kunde være det, og vi anvender den. Forskellen mellem Billedernes højtsvævende Hovedpersoner er vist saa tydelig, at man ikke kan misforstaa Moralens. Medens man for at berolige sine Nerver kunde føle sig fristet til under Nr. 1 at skrive „Han kom godt fra det!“ (jvf. Bjørnson), er man ganske rolig for Nr. 2's Liv og Lemmer.

Hvad er det nu, som er benyttet i Mellemtiden? Det maa være et ganske udmærket Middel, der kan give

den rolige, beherskede Form, den Stil, der præger Nr. 2.

Det er Træning under kyndig Vejledning. Hele Legemet maa under Kontrol, de grove Fejl hugges væk og de smaa Fejl lidt efter lidt files af. Og dette maa ske under stadige Gentagelser. Men tro ikke, at det dræber Lysten hos den virkelige

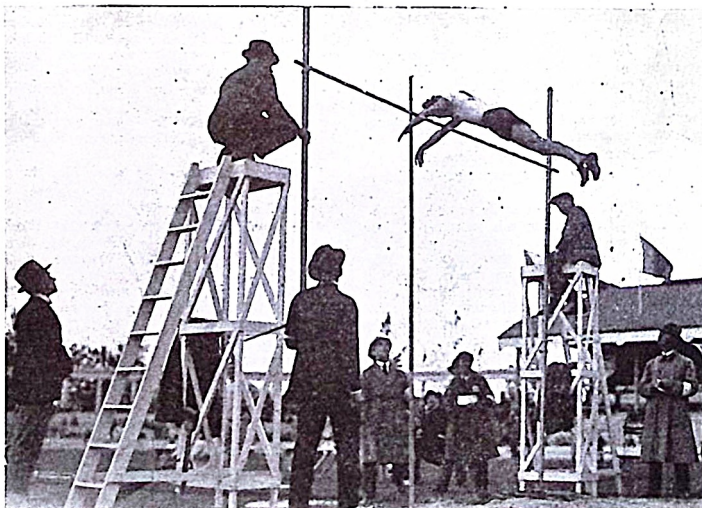
Idrætsmand! Nej, det virkelig at træne er langt værdifuldere end at deltage og vinde i adskillige Konkurrencer. Og den Følelse af Glæde, man har ved at mærke, at man faar mere Herredomme over sit Legeme og udvikler det harmonisk, er dybere og mere varig end Tilfredsstillelsen ved at have rystet Konkurrenterne af sig.

Se, dette skulde egentlig handle om fri Idræt, og mange vil vist mene, at fri Idræt, Træning, Vejledning og Ungdom passer mindre godt sammen; men de er som skabt for hinanden.

Ungdommen kan være bekendt at lade sig lede, og Ungdommen skal ved Træning i al god Idræt vokse op til en Manddom bedre end den nuværende. Vi har ingen Brug for „passive Sportsidioter“ — Folk, der mener at have gjort deres Pligt over for deres Legeme, naar de i Løbet af en Maaned har overværet 17 Fodboldkampe og raabt „off-side“. Vi har heller ingen Brug for „aktive Sportsidioter“, der løber springer, kaster, sparker Sjælen ud af Kroppen paa sig og underernærer deres Aand ved som eneste Føde at byde den Sportsreferater.

Men vi har Brug for en Ungdom, der maalbevidst og under bedste Vejledning vil træne sig op i Skolen og paa Idrætspladsen.

A. B. Prip.

Efter —

SIGNALMANDSKONKURRENCE FRA DET INDRE SENEGAL

STENDER UDSÆTTER EN ASEGAJ TIL DEN, DER KAN LØSE OPGAVEN

Dankøbing Kolonnes fire Troppe er paa Krigsstien.

2den og 3die Trop har længe arbejdet sammen og er kommet et Hestehoved foran de to andre Troppe. 4de Trop indgik saa Alliance med 1ste og udfordrede de to andre Troppe til en Matabelekrig ved Kiv Sø Syd for Byen.

I Begyndelsen af Krigen havde 2den og 3die Trop, som forestillede to Karavaner paa Vej til Timbuktu fra Guldkysten, Hælc med sig og drev de fjendtligsindede vilde tilbage, men ved en Fejlmanøvre tabte Karavanerne Følgingen med hinanden, og de vilde fik hurtigt drevet den ene Karavane vestover og omringet den.

Ved 7-Tiden om Eftermid-

Den gamle Ringsted Spejder, der er Radiotelegrafist om Bord i Dampskibet D. S. Adolph og har opholdt sig 2 Uger i Senegal udskrifer i den mest stegende Solhede en Konkurrence for Signalmænd, og tillusker sig en Asegaj, som han udsætter som Præmie.

dagen saa to af Vildmændene den indespærrede Karavane signalere, og de var selvfølgelig saa fornuftige at aflæse Meldingen. Manden, der signalerede, var tydelig at se, han stod og svingede sit Morseflag paa en Bakketop og saas som en skarp Silhuet mod den lyse Himmel. Meldingen var tilsyneladende affattet i indviklet Ciffersprog og lød:

ØMTKS IK MAUTE ØT AETKN
AU KTJMI SKUTA EMVY
MUNYNKIT KEKT WBTEKSX
UNN SØTKO ØMYJ CRISWJ
KNOEK GXQBT AW TAORØ
UKET KRYEM

Ingen kunde decifrere Meldingen, og inden Midnat var de vilde paa vild Flugt og Karavanerne naaede frem til Timbuktu. Der er nu to Spørgsmaal at løse:

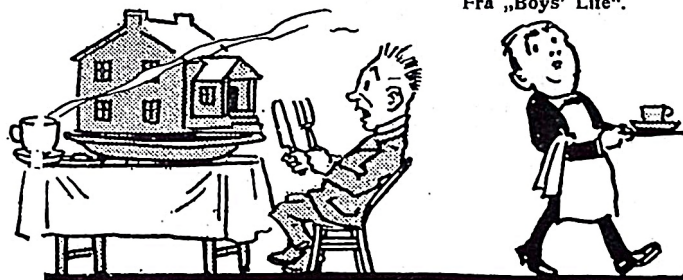
1) Hvad stod der i Meldingen?

2) Hvorledes fik Meldingen den Form?

Alle Læsere af „V. U.“, som ikke er fyldt 16 Aar inden Fristens Udløb, kan deltage i Konkurrencen.

Fristen udløber 15. August. Løsningen sendes til Korpskontoret.

Hvor Gang Stamgæsten faar Mæden et Minut for sent, ligger der et Hus. F.R.

EN UHYGGELEG DRØM

Jeg er lige vaagnet af et forfærdeligt Mareridt. Spejderchefen var kommet for at inspicere min Patrulje, og jeg stod foran Patruljen, der var stillet op paa et Slags Geled foran Teltet. Men der var det morsomme ved det, at jeg selv var saa stor, og de andre saa bitte smaa; det allerværste var dog, at Spejderchefen stod og stirrede paa mine Hænder, der blev større og større, jo mere han saa paa dem; saa spurgte han, om vi gravede Diamantgraven med Neglene. Jeg skulde lige til at svare, men mærkede, at jeg kunde ikke, for mine Tænder blev pludselig saa store, saa de stak langt ud af Munden. Dem fik Spejderchefen ogsaa Øje paa og sagde, at han troede ikke, vi brugte Tandborsten til noget, for vore Støvler var jo heller ikke børstede. Jeg fik da heldigvis svaret, at vi havde Ferie, men han blev ikke rigtig glad for Svaret, saa jeg brændte efter at faa en Chance til at glæde ham med noget.

Øg den kom; for et Øjeblik efter lod Spørgsmaalet, om vi fik noget ordentlig at spise. „Jah“, sagde jeg, „vi har en Mængde Chokolade med og her er Stegepanden; her kan De selv se. Den Stump Medisterpølse er fra i Gaar, Stegeledet er fra Flæsket i Forgaars, og de smaa nydelige

Log der oppe i Kannten er fra Bosserne den første Dag, Havregroden der i Gryden er fra alle tre Dage, det svedne er fra den første Dag, og Tebladene fra Teen ligger derovre i Græsset.“

Han blev morderlig glad over Rapporten, men den var jo ogsaa fyldestgørende.

„Det er en dejlig stor Affaldskurv, I har.“

„Ja“, sagde jeg, „vi bruger hele Marken og et Stykke af Skoven ogsaa. Det er nu rart med den Skov, for vi bruger friske Grene til at lægge over Kogehullet, for at Gryderne kan have noget at staa paa, og Grenene brænder jo stadig over, saa vi maa have nye. Spejderchefen kan selv se paa Træerne derovre, hvor mange Grene, vi har brækket af.“

„Hvad er det dér?“

„Det er jo Kogehullet.“

„Naa, jeg troede, der var en af jer, som bivakerede i det fri.“

„Neh, men hvergang Grenene brænder over, vælter Havregroden eller Teen ned i Baalet, og saa gaar det jo ud.“

„Ja, det forstaar jeg godt, det er jo meget naturligt, men hvor kommer al den Halm fra?“

„Aah, de andre er saadan nogle Klodrianer til at tænde Baal, saa de maa bruge Halm til at tænde op. Vi har snart ikke mere Halm i Teltene.“

Spejderchefen saa saa underligt paa mig, at jeg blev bange og traadte et Par Skridt tilbage, og lige idet han raabte: „Har I da betalt Halmen!“ faldt jeg over Vandspanden, der stod lige foran Teltindgangen; jeg blev ganske gennemblødt og kold over hele Kroppen.

Saa vaagnede jeg heldigvis op ved Trækken fra Teltet; Stropperne i Teltet er nemlig saa lange, at Teltet ikke slutter helt. Jeg kunde ligge og se ud til Græstørvene ved Diamantgraven og glæde mig over, at jeg havde fundet et nyt System med at lægge Græstørvene med Græsset opad. Det ser nemlig meget smukkere ud, end naar de lægges paa den rigtige Maade, og hvad gør det, at Græsset paa dem bliver afsvedet, vi kommer jo ikke paa den Lejrplads mere.

Jeg laa og frøs længe — men fortæl det ikke til nogen — det gør jeg nemlig altid, naar jeg er i Lejr; men jeg holder nu paa, at en rask Spejder har ikke mere end eet Tæppe med, og at det gælder om at klare sig med saa lidt som muligt. Jeg har engang hørt en Spejder sige, at det galdt om at indrette sig paa Forholdene — en Abespejder forstaar sig — han havde nemlig 2 — to(!) — Tæpper med, og han var meget forfrossen af sig.

Men jeg var nu alligevel glad, da Lejrvagten faldt over Bardunen, saa Teltet væltede, saa var man da fri for den Træk under Teltsiderne.

Joh, det var en skrækkelig Drøm, det med Inspektøren, navnlig naar man véd, man er saadan en glimrende Lejrsportsmand, som jeg er.

INDVIKLET

— Den Mand derhenne hedder A. Mohr.

— Amor?

— Ja — hans Far er Hans Mohr.

— Er hans Far hans Mor?

— Ja, Hans Mohr er hans Far!

Det ubehageligste af alt ubehageligt og det mest irriterende af alt irriterende — véd De, hvad det er?

Naa ikke? Jo, det er Tandpine!

Passer det ikke? Ja, saa tør jeg vædde en Million Kroner paa, at De aldrig har haft Tandpine, eller ogsaa har De da kunstlige Tænder, som De kan tage ud af Munden, naar De faar Tandpine.

Jeg skal sige Dem, jeg kan tale med om Tingene. Jeg har nemlig selv i de sidste Dage haft en morderlig nederdrægtig Tandpine i den tredje Kindtand bagfra i den højre Overkæbe. Og det var ikke lutter Sjov, kan jeg forsikre Dem. Hver Gang jeg aabnede Munden for at trække Vejret fik jeg de forfærdeligste Smerter i Tanden. Jeg fik saa at sige ikke Søvn i flere Nætter. Naar jeg sover, ligger jeg nemlig med aaben Mund, og naar jeg aabner Munden, faar jeg som sagt Tandpine. Og om Dagen maatte jeg rende rundt uden at kunne sige et eneste Ord. For naar man taler, saa aabner man jo i Almindelighed Munden, hvis man da ikke netop taler Fingersproget eller er Bugtaler. Og jeg er ingen af Delene. Desværre. Altsaa maatte jeg pænt finde mig i min Skæbne og trave rundt med Tungen stoppet op i Kindtanden hele Dagen.

— Det var ikke til at holde ud.

Saa traf det sig saa heldigt, at Pedersen kom stæsende over til mig en Eftermiddag, netop som Tanden gjorde rigtig nederdrægtig ondt.

„Hvad er der los?“ spurgte han. „Du ser jo ud, som om du havde taget amerikansk Olie af en Fejltagelse.“

„Jeg har Tandpine! I den tredje Kindtand bagfra i højre Overkæbe.“

„Naa ikke andet!“

„Ikke andet?“

„Næ det er da ikke saa farligt!“

„Er du tosset?“

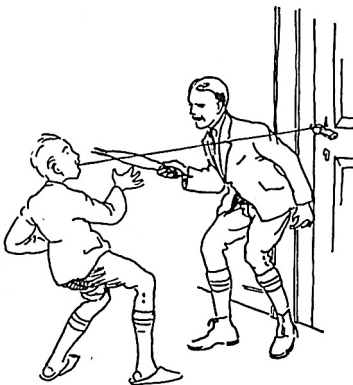
TANDPINE

AF VIGGO REHLUND

„Har du nogensinde haft Grund til at tvivle?“

„Hold op med den Sludder, Pedersen, og sig mig, hvad du mener med, at det ikke er saa farligt at ha' ondt i den tredje Kindtand bagfra i højre Overkæbe.“

„Naar jeg skal sige dig min oprigtige Mening, saa mener jeg for det første, at det er noget slemt Sløseri fra din Side, at du

i det hele taget har faaet Tandpine. Hvis du havde passet dine Tænder ordentligt og børstet dem Morgen og Aften hver Dag, saa var det aldrig sket. Og dernæst mener jeg, at naar du nu en Gang har faaet Tandpine, saa kan det ikke nytte, at du af den Grund er sur i Masken i flere Aar. Du maa gøre noget for at blive fri for de Smerter. Du maa la' Tanden trække ud!“

„Er du tosset?“

„Hvorfor?“

„Det koster jo mange Penge!“

„Sandsynligvis! Men saa skal jeg gøre dig den Tjeneste at trække den ud for dig — gratis og uden Betaling.“

„Du?“

„Ja! Jeg skal muligvis selv være Tandlæge en Gang med Ti-

den hvis jeg da ikke vil være Brandmand eller Vandmand.“

„Vandmand?“

„Ja, Sømand, dit Fjols! Vand og Sø er vel nok det samme!“

„Pedersen!“

„Det er mit Navn!“

„Svar mig ærligt og oprigtigt paa mit Spørgsmaal! Kan du trække min Tand ud?“

„Ja! Jeg kan trække din Tand ud, lige saa let som jeg trækker Tiden ud.“

„Saa gør det!“

Nu trak Pedersen et langt Stykke Sejlgarn op af Lommen.

„Gab!“ sagde han.

Jeg gabede.

„Er det den dør? Udmærket! Om et Sekund skal den være færdig med at se godt ud.“

Jeg skulde lige til at sige, at den havde vist ikke set godt ud i lang Tid, men i det samme stak Pedersen Næven ind i Munden paa mig, saa jeg hverken kunde sige buh eller bæh.

„Nu skal du bare være ganske rolig.“ formanede han, idet han bandt Sejlgarnet om Tanden. „Det er slet ikke saa farligt, som det ser ud til.“

Saa rykkede han lidt i Sejlgarnet for at prøve, om det sad fast om Tanden. Det gjorde forbi strøget ondt. Og den anden Ende af Sejlgarnet bandt han fast om Dørhaandtaget, og saa var Forberedelserne færdige.

„Har du en Ildrager?“

„Hvad skal du bruge den til?“

„Det skal du nok faa at se.“

„Der ligger én henne under Kakkellovnen.“

Pedersen tog Ildrageren og stak den ind i Kakkellovnen. Et Øeblik efter trak han den ud igen. Den var rødglødende. Saa tog han den i Haanden og stak den uden at sige et Ord henimod min Næse.

„Hvis du understaar dig i at røre mig saa ...“

„Saa gør jeg det alligevel!“

„Av, av — uh!“

Pedersen havde rørt mig paa Spidsen af Næsen med den glo-

ende Ildrager. Det gav et Ryk i mig, med al min Magt kastede jeg Hovedet tilbage for at undgaa Ildrageren og tju! — Sejl-garnet knækkede. Tanden havde ikke rokket sig af Flækken.

„Naa, det er det, du kalder smertefrit!“ brølede jeg i Arrigskab. „Vil du se, du kommer herul, din Torsk, og det i en Fart!“

Tanden gjorde nu ti Gange værre ondt end før.

„Saa, saa! Ta' den med Ro, Frederik! Du kan jo nok forstaa, det var et lille Uheld — et hændeligt Uheld endda. Hvis du vil la' mig prøv en Gang til, saa tør jeg vædde paa, at Tanden skal komme ud.“

„La' dig prøve en Gang til? Jo ellers Tak! For at du saa kunde brænde min Næse helt af, og jeg maaske skulde hive hele Dørhaandtaget af. Næ Tak, Hr. Lærer! Jeg tror nok, jeg kan selv nu.“

„Du behøver ikke at være krakilsk, Frederik! For du maa altsaa være klar over, at det er en umaadelig stærk Tand, du dér har, og den sidder morderlig

godt fast. Den er saa stærk, at man næsten skulde tro, det er en Løvetand, og for Resten saa skal du ikke være sur over, at jeg har brændt lidt af din lange, grimme Tud. Den ku' saamænd udmærket godt undvære et stort Stykke endnu. — Jeg har talt!“

Saa gik Pedersen. Smækkede med Døren. Det kan man da kalde smækfornærmet.

Dagen efter gik jeg op til Tandlægen og fik Tanden trukket „smertefrit“ ud.

Det gjorde nederdrægtlig ondt.

Og saa kostede det ovenikøbet 5 Kroner!

UDEN FOR DANMARKS GRÆNSER

Engelske Uveengere klædt ud som Indianere.

Fra det høje Nord.

Husk!

HEINRICH & POULSENS

Tlf. 1428.

Detail-Udsalg for fotografiske Artikler.

Tlf. 1428.

Højbro Plads Nr. 6, 1ste Sal. — København K.

Stort Udvalg. — Kyndig Vejledning. — Hurtig Ekspedition

MITROPA RUNDT I 14 DAGE

AF FRIIS-MØLLER

D-Zug Berlin—Nürnberg
den 8. Aug.

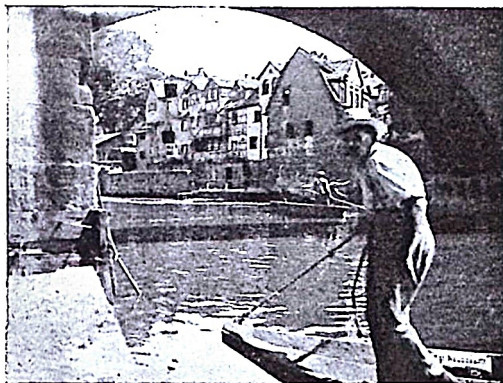
Nach Süd, nach Süd runger det i Svellerne. Med en Fart, som har fulgt os fra vi steg i Land i Warnemünde, suser vi mod Syd til Nürnberg. 14 Dage er ikke meget til en Tur gennem Bayern, Salzburg, Prag og Dresden, men alt og alle hjælper os. Maaltiderne bliver vi hurtigt færdig med, naar maaske lige undtages i Spisevognene, hvor Menukortene er paa 3 Meter; Bilerne kører med en Fart, som vil faa enhver rettankende Københavnertil at sige Motorbølle. Men vi har ogsaa denne Fart nodig. Paa en Dag skal vi i Berlin have ordnet Indrejsetilladelse til Bayern og have set de vigtigste Ting. *Vieleicht, perhaps, maaske* (et af de staaende Rejseudtryk) faar vi noget mere Tid paa Hjemturen; foreløbig gælder det om at naa saa meget som muligt, og vi naar det. Vi korte for 150 Mark i Bil, hvilket vil sige ikke saa lidt her nede. Fra Berlin A til Berlin Ø (!) har vi kort, men da vi endelig om Aftenen kan sætte os i Schnellzug Berlin—Nürnberg, har vi ogsaa set og hort en Del.

Hvad vi saa! Ja, jeg skal ikke afskrive en Rejsefører; jeg skal her, som senere holde mig til det, der som Spejdere interesserede os mest.

Da vi let og hurtigt, takket være vor Uniform, uden at aabne en Rygsæk eller en Tegnebog, var kommen gennem Tolden, blev vi hilset med et „gut Pfad“ og den „rigtige“ Haand. Det var den første Hilsen vi fik i Tyskland, og det bliver næppe den sidste, at domme efter den hjertelige Modtagelse vi fik her. Det var fire Feltmeister, omtrent hvad vi vil kalde Tropsførere, fra Gross Berlin Pfadfinderbund. De havde været i Lejr i Warnemünde og skulde nu hjem til deres Arbejde. Paa Vejen til Berlin havde vi en „Palaver“ med dem om tyske Spejderforhold, og et

fremgik i hvert Fald med stor Tydelighed af Samtalen nemlig, at Forholdene er meget udviklede, idet der eksisterer to Korps, hvoraf det ene er delt i to Retninger.

En Ting til blev vi klar over med det samme, og det var, at den internationale Tanke i Spejderbevægelsen var anerkendt selv af disse Førere, der hørte til det mest konservative og militaristiske af Korpsene, og de udtrykte det omtrent sa-

ledes: „Vi er uenige med jer, hvad angaar Sonderjylland, men som Spejdere skal vi hilse, og hilser vi jer med Glæde overalt i Tyskland.“

Ilvor vi end kommer, bliver vi antaget for alt andet end danske Spejdere. I Formiddag noterede vi den første „Udnævnelse“. Det var i en Bank, man antog os for sydafrikanske Kolonisoldater. Senere har man spurgt os, om vi var amerikaniske eller engelske Soldater.

Men nu sidder vi altsaa i Toget og farer syd paa. En Byldt i Bagagenettet og to paa Gulvet markerer mine Rejsekammerater. Vi opnaaede ikke at faa Pas til Bayern i Berlin, men vel udrustet med Skrivelser fra „Königlicher dänische Gesandtschaft“, Korps- og Divisions-Skrivelser tog vi af Sted og haaber nu paa, at vi i uheldigste Tilfælde bliver sendt ud den rigtige Vej, d. v. s. ind i Østrig.

Münchener Hofbrauhaus
den 12. August.

Vi har i de sidste to Dage været helt nede i — Middelalderen. Fra Berlins moderne Stenkolosser og pralende Denkmåler er vi paa en Nat fort lige ned i en af de gamle Byer, til Nürnberg. Vi har spist Frokost i Bratwurstglöcklein, Hans Sachs og Albrecht Dürers gamle Kneipe. Det er Markedsdag, og omkring Schönenbrunn sidder Landboerne med deres

Varer, ganske som de sad der for hundrede Aar siden. End ikke Till Uglspill mangler. Han er her i Form af en moderniseret Bondefanger, der søger at faa os „Amerikanere“ til at hoppe paa. Og saa var det hele intet imod, hvad vi skulde faa at se. Her kan vi da endnu faa en Sporvogn til Toget. Ud paa Eftermiddagen tager vi videre, vi har ingen Spejdere truffet her en halv Dag. Efter at være steget om ved den lille By Steinach, kører vi foryngede videre paa Trinbræddet paa fjerde Klasse

se og kommer hen imod Aften til Rothenburg. Først bliver vi jo en Del skuffede, da vi kun ser en grim Stationsbygning og en Række Arbejderboliger, men efter ti Minutters Gang staar vi foran Röderbastei, de gamle Porte, og gaar over en Vold endnu en Port, og vi staar i Rothenburg. Ikke et moderne Hus, ikke een asfalteret Gade, overhovedet intet, der kan minde os om 1921. Nej, vi har ikke lige overstaet Verdenskrigen; 30 Aars Krigen er sluttet. Nutsche har drukket Meistertrunk. og Tilly har netop trukket sig ud af Byen.

Her er overfyldt med Spejdere og Vandervogel, alle søger de den gamle By med dens mange Minder. — Næste Morgen traf vi Dr. Fritsche, en af Lederne af den nyere Retning indenfor „Deutsches Pfadfinderbund“, ikke Neu-Pfadfinder, der ikke har villet støtte sig paa de

gamle Traditioner, men blot en Retning, som vil reformere det bestaaende. Spejdertanken, siger han, er ikke militaristisk eller politisk. Det er en Livsanskuelse, en Rettesnor for ens Handlen og Villen. Den ældre Retning inden for det tyske Spejderkorps er efter Dr. Fritsches Udsagn, endnu for militært, men den nyere Retning holder paa det internationale Broderskab og vilde være glad for nojere Samkvem med danske Spejdere. Han kunde tænke sig, at der blev udvekslet Patruljer fra de forskellige Lande, og vi lovede at bringe Sagen paa Bane herhjemme; saa hvis nogen Trop kunde tænke sig at yde en tysk Patrulje Gæstfrihed, eller der er en Patrulje eller Trop, der ved Selvsyn vil sætte sig ind i fremmede Forhold, saa er her en Lejlighed dertil (Henvendelse gennem Korpskontoret).

Nu er vi altså i München, en Modsatningernes By, Hovedsædet for den moderne Kunst, for det gamle Tyskland og for Neu-Pfadfinderbund, det der er oprettet efter Krigen, det der har Nordpilen som sit Mærke.

I Gaar var vi til Middag hos Dr. Tuchmann, Feltmeister i München. Vi traf desværre ikke Tuchmann selv, han havde været i Regensburg i Neu-Pfadfindernes store Instruktionslejr og var derfra med Troppen paa en 1 Maanedes Vandrejse(!); men vi blev overordentlig elskværdigt modtaget af Doktorens Moder og yngre Broder, der er Gruppefører (Patruljefører). Han fortalte os lidt om Neu-Pfadfinderne. Disse arbejdede mere efter Baden Powells System end det ældre Korps. Dette havde ikke saa skarp en Patruljeinddeling og optraadte mere Tropsvis. Her i Neu-Pfadfinder Bund overlodes Ansvaret mere til Patruljeførerne og det gik udmærket. Øvelserne bestod for en stor Del i Vandreture og han viste os en fint udstyret Patruljedagbog med Kortskitser og Billeder fra Turene, altsaa som fra en god gammel dansk Patrulje. Desværre havde vi ikke Tid til at besøge deres Tropslokale eller til at tage ud til deres Lejr.

„Mitropa“ Sovevognsselskab d. 15. Aug.

Vi er rejst ud med det bestemte Forsæt at gøre Turen saa billig som mulig, uden dog at spare naar det drejer sig om at se og opleve noget nyt. Saaledes kørte vi forleden Dag paa 4. Klasse og i Forgaars i en Kreaturvogn, og har til i Aften bestilt Sovevogn 1. Klasse Linz—Prag. Med en Ro og Overlegenhed, som han ejede de 300,000 Kr., betalte vor Inten-

dant i Aftes 10,000 for Sovevognen.

Men for at begynde ved den rigtige Ende. Vi tog fra München syd paa til Berchtesgaden i Alperne og havde her nogle pragtfulde gaa-Ture ved Watzmann, Königsee og Obersee. Vi traf forresten to Spejdere hernede, de havde lige været til Fjelds i 3 Dage og skulde den næste Dag op igen. De medførte alt: Telt, Proviant, *Primus* o. s. v. og vandrede i Bjergene, saalænge deres Forraad kunde slaa til, saa gik de ned ved nærmeste By og koble ind til næste Stræk. Paa den Maade vandrede de store Dele af Alperne igennem, ofte uden at se Mennesker i en Uge.

Fra Berchtesgaden gik vi en pragtfuld Tur over Au til det østrigske Grænsested Zill. Her var vi samtidig ved Dürnberg Saltværk. Gennem 9 Etagers naaede vi 500 m ned i Jorden og sejlede over en underjordisk So, for endelig at komme ud ved Foden

af Bjærget 10 Min. Gang fra Hallein ved Salzburg, og langs denne fortsatte vi nordpaa. Vi havde tiltraadt Tilbage-toget.

Henimod Aften ankom vi til Salzburg og henvendte os til Politiet for at faa anvist et Hotel (noget man skal gøre henede); man henviste os imidlertid til „Jugendrings Nolkvartier“. Jugendring er en Ungdoms-Organisation, der blandt andet opretter billige Kvarterer i de mest besøgte Byer. I Salzburg var det saaledes i en Gymnastiksal paa Oberrealschule vi fik anvist Kvarter mod Betaling af 10 Kr. pr. Mand, d. v. s. knapt 10 Øre (jeg glemte vist forresten for at sige, at de 10,000 var østrigske Kr.). Næste Aften tog vi ind til Linz, Jernbaneknudepunktet i Østrig, og herfra var det vi fik Sovevogn i Expressen Wien—Hamburg. Siden jeg skrev sidst har vi faaet følgende „Udnævnelser“: Schweiz'ere, Spaniere, Mexikanere og — Flygtninge fra Oberschlesien(?) Kl. er 12 og Tjeneren melder Kupeerne klare for Natten, og vi gaar i Seng medens Toget dunder frem gennem Mørket langs stejle Bjergvægge, over mægtige Broer, gennem snævre Tunneller. — Engang i Løbet af Natten blev vi vækket af Stilheden, vi holdt et Øjeblik paa Grænsen, men saa gik det atter fremad mod Fortidens og Fremtidens østeuropæiske Handelscentrum; fremad mod Prag.

„Kronprins Frederik“ d. 21. Aug.

Det var Prag vi slap ved sidst. Jeg kunde fristes til nogle Ord om denne By som Handelsby, men det har næppe nogen Interesse i V. U.; blot dette: her arbejdes sikkert, hurtigt, amerikansk mod det Maal som er: Prag som Centrum for hele Vesteuropas Handel paa Rusland. De vil naa det. De vil naa det.

København!

Men tro derfor ikke, at det er bar Fabriksskorstene og Forretninger altsammen. Praha er jo en gammel By og meget er der at se; Hradschin, Teinkirchen (Tycho Brahe), den gamle Bydel o. s. v.

En tysk Spejder hjalp os til Retten m. H. t. Husly og tilbød at vise os

rundt i Byen den næste Dag. Samme Dag vi var ankommet traf vi paa en af Broerne en czeckisk Spejder, der kun kunde Czeckisk og Esperanto. Vi snakkede Tysk og Engelsk imellem hinanden og forstod ikke et Ord af, hvad han sagde. Saa sagde han chiefscout og skrev en Adresse op. Saa viste han os nogle Billeder af czeckiske Spejdere, stak os paa Næven (den rigtige), hvorefter vi skiltes i bedste Forstaaelse. Næste Dag blev vi vist rundt i Byen af nogle tyske Spejdere. De fortalte os, at der i Byen var 60 tyske Spejdere og ca. 3000 czeckiske, sidstnævnte væsentlig organiseret af Amerikanerne. — Jeg kunde blive ved nogle Spalter endnu med de mange smaa Episoder fra Turen, som da „Fry“ i Czecko-slovakiet gik ind paa den forkerte Afdeling af et Toilet, det var ham umuligt at læse, hvad der stod over Dørene, eller da vi nær var kommet i Slagsmaal med nogle unge Menne-

sker i München, fordi de troede vi var Amerikanere, eller da vi blev spurgt, om vi var Mexikanske Cow Boys og Guldgravere, og vi berigti-

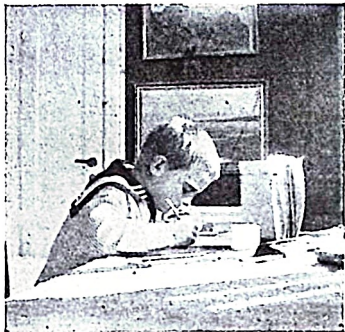
gede dette ved at fremvise en Pose „Guldstøv“ (Rejsebodekassen) eller — Slut. Naar man ser tilbage paa de faa og spredte Indtryk, man har faaet af Spejderbevægelsen i andre Lande, Indtryk, af hvilke man ikke kan danne sig noget samlet og sikkert Billede, kægger man dog Mærke til én Ting. Alle de udenlandske Spejdere lægger stærk Vægt paa Verdensbroderskabet. Man føler, at man staar i en virkelig betydende Organisation; man er stolt af at høre til en Bevægelse, som kan udrette, hvad Verden endnu ikke mægter: at skabe Forstaaelse mellem Nationerne paa Broderskabets Grund.

Lad mig slutte med de Ord, den elegante græske Legationssekretær, som vi blev dus med paa Gaden i Dresden, sagde: „Spejderne, og Spejderne alene, vil være i Stand til at gennemføre Folkeforbunds Tanken.“

DE STAKKELS SKOLEDRENGE eller SMAA OG STORE BOGSTAVER

de stakkels skoledrenge de har det altfor haardt, hvor faar de tid til fodbold og anden ædel sport, naar de skal spille tiden med den slags smaating blot, hvad der med stort skal staves og hvad der skal med smaat.

derefter bør vi stryge de dumme, stumme h'er, til vem og vad og vilken der mindre Blæk dog gaar. ja, vorfor ikke smide en del af ordet væk: det hal af ord er abso fuldstæn aldel tilstræk.

det gælder om at lette de stakkels unger alt, og at de tegn skal sætte er virkelig for galt, nej lad dem have frihed og giv dem ærligt spil og lad dem — sætte tegn!! der? vor de har lyst. d.e.r. .til:

ja, i det hele taget saa maa vi naa dertil, at bornene maa skrive, vad og vordan de vil for dansge skolle drenge og pir i dannevang udvigles kuns i frihed og onder igge tvang.

Ærbodigst i „B.T.“

Læs i Sommerferien Forlagets nye Drengebøger.

R. Jørgen Nielsen: „Under Voldsherrens Aag“.
Peder M. Nyegaard: „Skojbydrengen“.

E. Th. Bjørn: „Robin Hood“.
Klingsey: „Skolehistorier“ faas nu atter.

Enhver Spejder bør eje:
„Lejrkogebog for Danske Drenge“, „Danske Drenge Sangbog“ og „Spejdertillægget“.

NB. Førernes Opmærksomhed henledes paa Forlagets Lejr sportpjecer.

Danske Drenges Forlag. Klosterstræde 24, 1.
København.

FRA DIVISIONERNE

Fyns-Divisionens Turnering i Assens 1923.

Næsten alle Troppene var mødt op og omtrent fuldtallige, saa 250 Spejdere laa i Telbyen paa Assens smukke Sportsplads. Torsdag Aften ankom Troppene og Fredag Morgen aabnedes Stævnet af Præsidenten efter en Kirkegang i Fyns næststørste Kirke.

Spejderturneringen begyndte Kl. 10 med Spydkast, — hvor en Odense-Spejder vandt med et Kast paa 37 m. — Kast med Redningsreb samt Signaler. Alle Meldinger kom ved Signalerne rigtig igennem, idet Troppene fornuftigvis tog den nødvendige Tid dertil. Derpaa fulgte Altmuligmandsopgaven, hvor der af de to Stykker Staaltraad af forskellig Tykkelse blev lavet de nydeligste Ting.

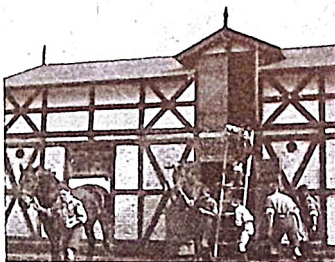
Efter Middagen fulgte Ambulancøvelse, Tovtrækning samt Brandmandsopgaven, hvilken sidste løstes af alle Ifødt til Brandinspektørens fulde Tilfredsstillelse. Hestestalden paa Vestfyns Bryggeri, "brændte", og i Lobet af ganske kort Tid fik Spejderne Hestene ud af Stalden, fik fundet Staldkarlen paa Loftet og bragt ham ud af den brændende Stald, samt fjernet Benzinbeholderne fra Garagen og telefoneret til Brandstationen. Paa mindre end 4 Minutter efter Ankomsten til Brandstedet var alt dette udført, og nedenfor findes et Fotografi derfra.

Derefter fulgte 600 meter Stafetløb og om Aftenen var der stort Lejrbaal, som overværedes af henvendte 1000 Assens Borgere. Der blev budt paa lidt af hvert. Foredrag om Assens Bys Historie, Sange, Recitation, Komedie og en levende H. C. Andersen-Statue med Dans af Ole Lukøje.

Hele Lørdag Formiddag og Eftermiddag optoges af Forhindringsløbet, der var lavet som Eventyrspil, og om Aftenen var der Præmieuddeling med Bal.

Rævehalen for den bedste Troppens hele Turneringen tilfaldt 1ste Assens Tropp, og Damernes Ærespræmie for bedste Lejr og Optræden gik til 2den Odense, men forøvrigt skal

det siges, at Lejrporten indenfor Fyns Divisionen staar ret godt, og Lejren og hele Stævnet forløb paa en Maade, der var Divisionen værdig. Hvis Arbejdet fortsættes paa den Maade, det nu er begyndt, vil Fyns Divisionen sikkert vide at hævde sig ved den store Korpslejr til næste Aar.

Lolland-Falsters Division.

havde Turnering i Nykøbing den 12. Maj. Der deltog følgende Troppene: 1. og 2. Maribo, Bandholm, Nakskov, Nykøbing, Saxkøbing og Nysted, medens Divisionens nyeste Tropp, Stubbekøbing, var mødt for at se til og lære, hvorledes den skulde bære sig ad for at hente Sejren hjem næste Gang.

Vejrguderne havde ikke ment os det vel til at begynde med, men da vi tog den med Humor, mente d'Herrens vel, at det ikke nyttede at være gnaven, og om Eftermiddagen lod de Solen skinne i Naade.

Turneringsprogrammet omfattede:

Parade og Holdning, Orienteringsløb, Signaler kombineret med Stafetløb, Samariterøvelse, Altmuligmandsopgave og en fri Opgave, og det blev Nakskovtroppen, der vandt Turneringen. Foruden Divisionsfanen og Divisionsstanderen fik Troppen tildelt den store Solplade for vunden Turnering, en Plade for Stafetløb, en for Samariteropgaven, og desuden vandt den et Solvæger, som Nykøbing Pigespejderne havde udsat til den vindende Tropp. Den meget efterstræbte Rævehale for vundet Orienteringsløb blev neglet af Nykøbingtroppen.

Resultatet blev:

1) Nakskov (med 81 $\frac{1}{2}$ Points), 2) Nykøbing (79 $\frac{1}{2}$), 3) 2. Maribo (73 $\frac{1}{2}$), 4) 1. Maribo (72 $\frac{1}{2}$), 5) Bandholm (71 $\frac{1}{2}$), 6) Saxkøbing (61 $\frac{1}{2}$) mod Resultatet fra i Fjor:

1) 1. Maribo, 2) 2. Maribo, 3) Nakskov, 4) Nykøbing, 5) Sollested.

Nysted-Troppen, der kun er nogle faa Maanedes gammel, udgik snart af Konkurrencen.

Om Aftenen var der Præmieuddeling og Dans, og Nakskovspejderne mødte op med et Symfoniorkester, der gjorde megen Lykke, og som viste, hvor fin Musik der kan præsteres med de mest utænkelige "Musik"-instrumenter. —lt.

Kongeaadivisionen.

afholdt i Aar sin Foraarturnering i St. Bededagsferien i Esbjerg. Denne Turnering har nærmest været et Forhindringsløb. Først skulde den have været i Kolding sammen med det store Skoleidrætsstævne; men da dette blev aflyst — aflystes ogsaa Turneringen i Kolding. Man forsøgte derefter Haderslev; men den gik ikke, derefter Ribe, den gik heller ikke og endelig Esbjerg som — omend nodigt — tog Turneringen, for at denne ikke skulde gaa helt i Stykker.

Paa typisk "amerikansk" Manér (Esbjerg er Danmarks Chikago!) blev hele Turneringen planlagt og ordnet i Lobet af 8 Dage, og trods denne korte Forberedelse klappede det hele pænt. —

I Turneringen deltog 77 Spejdere fra Kolding, Vejle, Ribe, Fredericia og Esbjerg. De sonderjyske Troppene skulde til Idrætsstævne i Sønderborg

TRIFOLIUMS MÆLKEFORSYNING

leverer altid prima, velsmagende Mælk fra

store Mønstergaarde,

som altid staar under Tilsyn af

Selskabets egne Dyræglere.

Telefon Central 9204, 9205 og Godthaab 2576.

og maatte derfor ikke deltage. 1' Kolding Trop mødte med 21 Mand af Troppens 22 — fint klaret — tog Præmien for „turn out“. Turnerings Ledere var Jens Hvass og Løjtnant M. G. Jensen.

Selve Programmet var det snart saa kendte: Signalering, Ambulance, 1' Kamp, Orienterings- og Forhindreingsløb o. s. v., dog var der af nyt en „Ordonnansopgave“. Denne foregaar som et Stafetløb. Et Hold paa fire Mand opstilles som til Stafetløb. Første mand faar, i Stedet for en Stafetstav — en mundtlig Melding, som han løber og afleverer til næste Stafet o. s. v. Der tages Tid ved Start og gives Point for Meldingens Rigtighed og for Tid i Forholdet 1:3.

Turneringen sluttede med en Fest paa Hotel „Spangsbjerg“, hvor Stevnets Præsident, Herr Konsul H. Pagh, uddelte Præmierne, der faldt saaledes:

1' Kolding: Ambulanceopgaven

1' Ribe: Ordonnansopgaven
1' Esbjerg: bedste Hold gennem Turneringen, fik Korpsets Rævehale.

Alt i alt en Turnering, som Kongeaadivisionen kan være glad ved som sin første Divisionsturnering efter Genforeningen.

Hag.

1. Hvalsø Trop.

Troppen holdt i April 1aarig Fodseleds dag. Vi har erhvervet os en fast Lejrplads, hvor Træningen til Sommerleiren i Jylland gaar med Liv og Lyst. Fast Lejrplads anbefales absolut andre Tropper, da derved den rigtige Spejderraad og Kammeralskab kommer frem. Troppen tæller nu 28 Spejdere.

Tropsraab: Alle, vi som er — her i denne Landsbytrop — aldrig, aldrig vi gi'r op — leve 1ste Hvalsø Trop.

Praktisk
og let
medførlige
Apparater
for Spejdere
Kodaks
etc.
faas bedst hos
ENNA
Vimmelskiftet 47.
Forlang Prislister.
Films fremkaldes og kopieres.

TYRENAKKES SPEJDERFÆRD

VED MOGENS BRIX

„Jeg for mit Vedkommende vil bestemt modsætte mig, at vi slutter Fred med de Hunde til Asiniboinere, saa længe jeg lever,“ sagde Tyrenakke og stirrede ind i Lejrildens slikkende Flammer. „Deres Fædre var før dem vor Stammes Fjender. De smykkede deres Huse med Skalpe taget fra vore tapre Krigere, de stjal vore Heste og undte os aldrig Fred. Krigere, lad os alle være enige om aldrig at ryge deres Tobak eller æde deres Kød. Lad os lære vore Børn, at Asiniboinerne er lige som Slang, saa at vi skal dræbe dem, knuse dem under vore Fødder.“

Han tav og saa rundt fra den ene til den anden og hørte kun Bifaldsmumlen. Dette glædede ham.

„Min Medicinmand fortæller,“ fortsatte han, „at de snart vil begynde Krig imod os. I Dag sover de, men i Morgen drager de af Sted, og hvis vi ikke passer paa, vil de være over os.“

Dyb Tavshed herskede efter denne Tale. Den blev afbrudt af Ørneklø, der gik for at være trolddomskyndig.

„Tyrenakke har talt Visdomsord,“ sagde han. „Tyrenak-

Tegninger
af
Asger, Riber.

ke er en meget vis Mand og en stor Høvding. Slangen i Krattet er ikke klogere. Vi maa forhindre Asiniboinerne i at føre Krig, ind paa vore Enemærker. Det er en mægtig Stamme, og naar den er paa Krigsstien, er hele Prærien sort af deres Heste. Hvorfor skulde vi lade dem falde over os og jage os ud af vort Land, ligesom man jager en Flok Bøfler af Sted?“

„Det skal vi heller ikke,“ svarede Tyrenakke og rystede Hovedet bestemt. „Vi vil overhovedet slet ikke lade dem komme. Vore Spejdere er snu. Ligesom Skygger vil de bevæge sig ned til Asiniboinernes Bopladser. De vil tælle deres Boliger og Heste og se deres Styrke. Naar de saa kommer tilbage og fortæller os, hvad de har set, vil vi bryde op, og som et pludseligt frembrydende Uvejr paa en klar Dag er vi over dem. Jeg har talt!“

„Vi har holdt Fred alt for længe,“ fortsatte Ørneklø. „Lad os nu begynde Krigen, saadan som Tyrenakke siger. Men først maa vi have Spejdere ud for at se, hvad de bestiller, saaledes at vi medens de sover, kan være over dem og tage deres Skalpe

Spejdere!

Husk altid at forlange Sodavand, Citronvand og Limonader fra

Gl. Jernbanevej 42.
Telefon Central 8232 - Valby 1150 y.

Hovedstadens Mineralvandsfabrik.

HELLERUP SKOTØJS-REPARATIONEN

„Viben“

Hellerupvej 67.

Herresaaler og Hæle - Kr. 8.50.

Damesaaler og Hæle - Kr. 6.50.

Telefon Helrup 1380 y.

SILKEHUSET

fh. I. R. Schjelderup's Eftf.
Vimmelskaftet 39-41.

STORT UDVALG I

Herre Silke Bindeslips.

» » Sokker.

» » Undertøj.

» » Motor Scarfs.

Erik Eriksen & Co.

Carl Johans Gade 3, Kbhvn. Ø.

Telegr.-Adr.: Sporteriksen. - Tlf. Øbro 5558.

Fører alle Artikler til:

Boksning, Cricket, Fodbold, Fri Idræt,
Gymnastik, Hockey, Tennis.

SPEJDER

Sweaters.
Trøjer.
Benklæder.
Strømper.

og fange deres Heste. Vore bedste Spejdere er Sees Yuse, Yuma og Glij. De kender Sporene i de store Skove; de kan se Øjnene paa en Ørn, der svæver højt oppe over deres Hoveder, de kan høre Græsset gro og leve mange Dage uden Mad og Drikke.“

Tyrenakke rejste sig op.

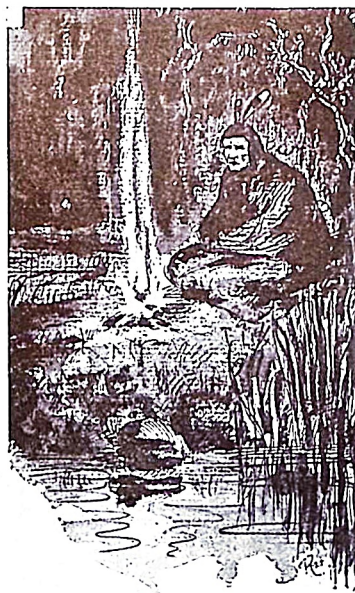
„Min Medicinmand fortæller,“ sagde han, „at til en Spejderfærd som denne er en Spejder bedre end flere. Jeg, Tyrenakke, vil alene drage ud paa den store Rejse. Uset vil jeg gaa helt hen til deres Bopladser, høre hvad de taler om, se dem slibe deres Skalpknive og Tomahawker og krigsmalede sig i Ansigtet og danse deres Danse til Solens Pris. Ja, jeg vil gaa alene!“

Krigerne og Medicinmanden slog sig for Munden i Forbavselse ved denne uventede Beslutning af deres store Høvding. De vidste alle, hvor dygtig Tyrenakke var som Stifinder; de kendte hans Snuhed som Spejder og hans Klogskab i Krig. Men aldrig havde de tænkt sig, at han var saa dristig, at han paa egen Haand turde begive sig ud paa en saa farlig Færd. Der var flere, der prøvede paa at faa ham til at opgive sit Forehavende; andre vilde have ham til at tage nogle Krigere med sig. Men han rystede blot paa Hovedet.

„Jeg vil gaa alene,“ erklærede han bestemt.

Ved Aftenstid, da den luerøde Sol langsomt sænkede sig

ned bag de snedækle Bjergtoppe begav Tyrenakke sig afsted. Foruden sit Uldtæppe og Jagttaske havde han kun lidt lørret Kød, noget Tobak, sine Ildpinde og Vaaben med.

Den første Halvdel af Natlen drog han frem over den store, øde Prærie, ledet af Stjernerne. Der herskede en dyb Stillehed paa den store Slette, der kun var bevokset af spredte Træer. Hist og her ragede smaa Klipper op. Tyrenakke standsede ikke, før han naaede en lille Bæk; her

KONDITOR

HENNING KLENZ TORVEGADE 32 BYEN 3423

DE BEDSTE KAGER, CHOCOLADER OG DESSERTER

BRINGER OVERALT I BYEN

Paa Bata Støvler gaar
man let
Paa Livet løs, bli'r aldrig
træt!

tændte han et lille Baal og ventede paa, at det skulde blive Morgen. Rundt om ham var der Elsdyr og andet Vildt; men han ænsede det ikke. Det var en anden Slags Vildt, han jagede.

Da Solens Straaler forkyndte den kommende Dag, gik Tyrenakke videre paa sin farlige Færd. Han drog meget forsigtigt frem. Terrænet blev nu mere klippefuldt og skovbevokset. — Hvert lille Krat, han passerede, blev omhyggeligt undersøgt. Der var intet Spor af Mennesker. Ved Aftenstide naaede han en lille Sø, der laa lige i Udkanten af en uhyre Skov. Her slog han sig ned for Natten.

Alle Omegnens Dyr syntes at have sat hinanden Stævne her til Renselsesfest og Drikkelag. Der var store Bjørne, der prustende og stønnende stod helt nede ved Vandkanten og slubrede Vand i sig. I passende Afstand fra dem løb Vildtet behændigt og let omkring. Prærieulve og smaa lumskede Pantere betragtede med nervøse og frygtomme Blikke den fremmede, der havde lagt sig ned ved Siden af sit Baal.

Da Solen den følgende Morgen stod op var Tyrenakke allerede et godt Stykke Vej inde i den store Skov, stadig styrende

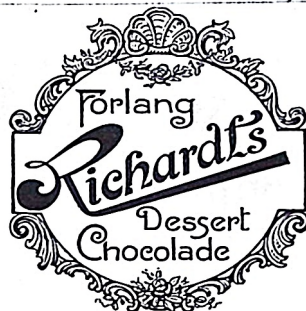
sine Skridt i den Retning, i hvilken han mente, han vilde finde Spor af Asinoboinerne.

Skoven blev tættere og mørkere, efterhaanden som hans skred frem. Træerne var højere, end han nogensinde havde set dem før. Deres Grene var saa indfiltret i hinanden, at de næsten lukkede Lyset ude. Der var ingen Spor, ikke engang af Dyr. Det var ligesom selv disse skyede den halvdunkle Skov.

Tyrenakke følte sig meget ensom. Selv Synet af en Asinoboinindianer vilde han have hilst velkommen. Men forgæves søgte han og lyttede efter et Tegn paa et menneskeligt Væsen.

Paa den tredje Dag af hans Vandring blev han grebet af Frygt for, at han var gaaet i den forkerte Retning. Men dog fortsatte han stadig, spiste, naar han var sulten, hvilede, naar han var træt, stadig tænkende paa sit Maal.

Om Aftenen kastede han de Ting, han bar, fra sig paa Jorden og klatrede op i et meget højt Træ for af Solens Stilling at blive klar over, om han var gaaet vild. Da han kom ned, saa han, at der var nogen, der havde kastet hans Ting hulter til bul-

Als Grøn & Witzke,

Kongens Nytorv 6,

ASSURANCE-KONTORER

Tegner alle Arter af Forsikring.

Alle bør vide

at Morgengrøden kun smager vidunderligt af „Kløver-Byggryn“, naar den koges lind, under tæt Laag, saa længe, at Grøden kommer godt i Kog, — saa er den færdig.

Faas kun i Pakker.

SKOLEBØGER
Nye og brugte.

Einar Harck - Boghandel.

Fiolstræde 33. — Telefon 9148.

Leverandør til: Forbrugsforeningen for Embeds- og Bestillingsmænd samt Læger.

HJEMMET DANMARKS populæreste Ugeblad

Kjøbenhavns Mælkeforsyning

Telf.
310
954

Telf.
310
954

Kører med sine 60 Detailvogne i København og Omegn

MACKINTOSH TOFFEE DE LUXE (LUKSUS CARAMEL)

er uundværlig under
Lejrliv og paa Marchture
Spørg Britiske Spejdere
Faaes i Konfekturfors.

EN GROS HOS:
THORVALD JENSEN
STORMGADE 35 - TLF. B. 7120

KEHLET'S

FAVORIT

CHOKOLADE

OG CACAO

ter; men det værste var, at alt hans Proviant var borte. Han kiggede omkring og var ikke længe om at opdage, hvem Tyven var. Thi inde mellem Træernes tykke Stammer saa han en busket Ulvehale forsvinde.

„Nu er det ude med mig,“ lænkte Tyrenakke, „uden Føde er det haabløst at gaa videre frem. Min Medicinmand har taget fejl. Denne Tur, der skulde have fæstnet mit Ry og bragt min Stamme Sejr, bliver min Død. Men jeg kan ikke vende hjem. Krigerne vil le mig ud og

fremad løb han. Hans Liv var ham for kostbart; han *ville* ikke dø. Pludselig opdagede han, at Skoven holdt op, og et lille Stykke Vej længere fremme saa han en Klippe, der hævede sig ret brat op. Han forstod, at kunde han komme et Stykke op ad Klippen, saa var han frelst.

Han løb saa hurtigt, han kunde.

Panteren var lige i Hælene paa ham, da han naaede hen til Klippen og begyndte at klatre op ad den, idet han holdt sig fast

sige, at Tyrenakke er en daarlig Spejder. Hvis jeg ikke kan finde Asiniboinernes Lejr, vil jeg lægge mig ned i Skoven og dø.

Han lagde sig ned for at hvile sig lidt. Og som han laa der i en halv Døs, hørte han pludselig en underlig Lyd. Han fo'r op og saa sig omkring og fik Øje paa en meget stor sort Panther, der langsomt nærmede sig ham parat til at foretage det Spring, der betød Døden for Tyrenakke.

Med Lynets Il rejste han sig helt op og gav sig til at løbe i Zig Zag mellem Træerne, banende sig Vej igennem det tætte Buskværk. Panteren fulgte stadig efter ham. Fremad og stadig

i de smaa Buske, der hist og her voksede frem.

Han saa sig tilbage over Skulderen. Panteren krummede sig stærke, smidige Legeme sammen til det dræbende Spring.

Men inden den havde naaet Tyrenakke, sad hans Tomahavk plantet dybt imellem dens gule Øjne. Dyret styrtede baglæns ned igen.

Han var frelst.

Videre og videre klatrede han fremad, indtil han befandt sig paa en vandret græsbevokset Flade. Her stod han stille og drog Vejret dybt.

Bag ham laa den mægtige Skov, som han i de sidste Dage

havde gennemvandret. Foran ham strakte sig en uhyre Slette og helt ude i Horizonten skimtede han mægtige blaagraa Bjerge. Lige neden for Klippen løb en bred Flod gennem Prærien. Et langt Stykke paa den anden Side Floden saa han Røg stige til Vejrs fra et Baal, og uden om dette laa en Mængde Telte, og i umiddelbar Nærhed af disse græssede en Mængde Heste og Kvæg.

„Min Medicinmand er god,“ sagde Tyrenakke: „jeger sluppet heldigt gennem Skoven, og nu ser jeg det, som jeg er gaaet ud for at søge efter, Asiniboinernes Lejr. Ligesom en Skygge vil jeg snige mig frem til dem og lytte til deres Tale. Naar jeg saa har hørt deres Krigsplaner, tager jeg nogle af deres Heste og rider hjem til mine tapre Krigere, saa hurtigt, jeg kan.“

Han krøb helt frem til Klippekannten, idet han lagde sig ned paa Græsset, for ikke at Fjenderne skulde faa Øje paa ham paa Baggrund af den synkende Sol. Pludselig fæstede han sit Blik paa Floden.

En Kano med en Indianer gled langsomt frem med Strømmen.

„Ugh,“ udbrød Tyrenakke; „Asiniboinerne sender en Spejder ud for at finde vor Lejr og udforske vore Hemmeligheder. Men det er ingen Nytte til. Han skal aldrig naa ind paa vore Enemærker. Jeg vil standse ham, tage hans Skalp og kaste den ind i deres Medicinmands Telt.“

Hurtigt tog han sin Fjerprydelse af Hovedet og det Dyreskind han havde om sig. I Stedet for vikledede han sig ind i sit Uldtæppe. Han løste sit Haar, saa det hang ned i lange Tjavser og smurte sit Ansigt og Hænder ind i Jord, saa han fik et vildt Udseende. Saa klatrede han ned til Floden og skjulte sig bag en lav Busk.

Da Kanoen var ud for ham, rejste han sig pludselig op og raabte til den fremmede:

„Tag mig med i Baaden!“

I Stedet for at svare padlede Indianeren meget ivrigt af Sted.

Tyrenakke greb sin lange Kniv og sprang med et mægtigt Sæt ud mod Baaden, der ved det pludselige Angreb væltede omkring, og de to Indianere faldt ud i Floden. Den fremmede faldt saa uheldigt, at han slog Hovedet med et Klippestykke.

Da Tyrenakke kom op til Overfladen, saa han, at Kanoen flød ned ad Strømmen med Kølen i Vejret. Den fremmede Spejder klyngede sig fortvivlet til et Klippestykke for at redde sig. Tyrenakke svømmede hen imod ham og løftede sin Kniv for at tage hans Skalp; men i det samme slap Indianeren sit Tag og gled ned i Floden igen.

Tyrenakke kastede Kniven fra sig, greb den fremmede i Haaret, slyngede sin ene Arm om ham og svømmede ind til Bredden, hvor han lagde ham ned i Græsset.

Han var slemt saaret. Blodet løb ham ned over Ansigtet. Det saa ud som han allerede var død. Tyrenakke havde ondt af ham. Nu ønskede han ikke mere at tage hans Skalp.

„Nu skal jeg bære dig tilbage til dit Folk,“ sagde Tyrenakke.

„Nej, nej,“ stønnede den saarede. „Jeg kan ikke komme tilbage uden Kanoen og de kostbare Ting, der var i den. De er alle væk. Jeg tør ikke fortælle Hvide Antilope, at Vandet har slugt det hele. I mange Maaneder har vore Kvinder arbejdet med Naal og Traad for at lave den prægtigste Medicinmandsklædning. Den havde jeg med i Baaden. Alle de Ting skulde jeg have tilbudt vor gamle Fjende Tyrenakke som en Fredsgave. Hvorledes skal jeg vende tilbage til Hvide Antilope og fortælle, hvorledes det er gaaet mig. Nej, jeg vil ikke leve; lad mig ligge her og dø.“

Han lukkede Øjnene og laa ubevægeligt. Tyrenakke løftede ham op og bar ham den lange Vej til Asiniboinernes Lejr og

1ma Spejderhorn

Kr. 18.00 & Kr. 20.00.

Største Udvalg i
Musikinstrumenter & Trommer.

William Farre,

Amagertorv 16. Telefon 6636.

ABSALON

DANSK FORSIKRING
W. BÄHNCKE & CO.
ASSURANCE

*Støt vore
Annoncører!*

*Husk at faa Smørrebrød
med naar du skal i Skoven.*

*Aaboulevard 5. Tlf. Nora 4630 x.
Skindergade 20. Tlf. Byen 5845 x.*

Frederiksberg Smørrebrøds-

Telefon Anretning. Smallegade
Godth. 2331 - 6. -

Salg af Smørrebrød i Pakker fra Vogue
stationeret overalt i Byen. Selskabssmørre-
brød, extra fint belagt, leveres overalt
à 30 Øre pr. Stykke.

Tobler's

ægte

Schweitzer Chocolate

Forlang Specialiteterne:

Toblerone, Nimrod og Toblerido

**Foreningen til Indkøb af
Boldspilrekvisiter**

**MIKKELBRYGGERSGADE 18
TELEBYEN 1646**
TELEGRAD, BOLDSPILHØJ

SKOTSKE FODBOLDE, FODBOLSTOVLER,
KLUBDRÆGT, BENSKINNER, NET etc.
ALT MÅN I FØRSTE KLASSE REGLEMENTERTE KVALITET

OMDØBT AVANGIS TIL BOLDSPORTS FREMME

N·THORSØE·OLSEN
BOGTRYKKERI

HEMME·STUFTEN·VIL·H·2
Tlf.·Vest·5326y

Leverandør til Billigste Kilde København Div. for Tryksager

Ny Forretning!
Undertegnede har nabnet en 1. Kl.

**Kolonial-Vin- & Delikatesser
Forretning.**

Vine fra Kgl. Hof Vinhdl. Schalburg.

Tlf. H. 1834 Varerne bringes overalt. Tlf. H. 1834

Alfred Krumhardt,
Hellerupvej 67.

Alt i **Maskin-** udføres
afskrivning

Gunnar Thomassen
Sct. Hans Torv 3 · København N
Tlf.: Nora 1308 **RABAT**

**Armbaandsuhre
for Spejdere**

i Sølv- og Gulddouble - til billige Priser
Ratebetaling indrømmes

Københavns Uhrlager
Gothersgade 163 Tlf.: Byen 4809

AKADEMIET FOR SPROG OG HANDELSFAG

(C. Dindler Hansen & Ejnar Larsen)
Peder Skramsgade 24 København Telefon Byen 3195
Tranlater-, Korrespondent-, og alm. Sprog-Kursus i alle Sprog
Stenografi, Maskinskrivning, Bogholderi og Regnskabsvæsen.
Anerkendte Faglærere, — **Oversættelser** — Forlang Program.

lagde ham for Fødderne af Hvide
Antilope, hans Høvding.

Indsamlingen til Røde Kors.

Faxe Ladeplads..... Kr. 300.00

Lang Tid efter vendte Tyrenakke tilbage til sit eget Folk, ridende paa en prægtig Hest og iført pragtfulde Klæder og ledsaget af den Indianer, hvis Liv han havde reddet, samt tyve andre Asiniboinere.

„Asiniboinerne er et mægtigt Folk,” sagde han til sin Medicinmand. „De elsker Freden. Jeg har røget deres Tobak, spist deres Mad og sovet i deres Telte. Deres Høvding, Hvide Antilope, er en stor og god Indianer. Ham har jeg blandet Blod med. Lad os lære vore Børn, at Asiniboinerne er vore bedste Venner, som altid skal være velkomne hos os.“

TO NYE DRENGE-BØGER

Captain Gilson:
AH-JIM
oversat af
Torry Gredsted.

Gunnar Jorgensen:
**FLEMMING
PAA
KOSTSKOLE**

Pris: Indb. 3.50

STEEN HASSELBALCHS FORLAG

Telefon 5296 - Fri Notering. **Kager, Is,** Telefon 5297 - Fri Notering

Marcipan, AUX PETIT FOURS Confitures.
Østerbrogade 52. Udfor Sortedamsdasseriergen.

Varerne udbringes selvfølgelig overalt. **Det bedste!** Forretningen har Ingen Fillerer.

Til Tændernes Morgenparade Børstes der med Colgate Tandpasta

Det største og bedste
Udvalg i

Børne- og Ungdomsbøger -
Gavebøger - dansk og uden-
landsk Spejderlitteratur - dan-
ske og udenlandske Spejder-
tidsskrifter findes i

DANSKE DRENGES BOGHANDEL

Postkonto 1713 GEORG ANDERSEN Telefon 13,235

Skindergade 40 ·· København K.

Bøger - Papir - Musik.

Brug Postkortet med Spejder-
lilien å 0.12, - 10 Stk. 1.00.
Engelske Spejderkort å 0.75.
„Spejdermarch“, March af
Carl Olsen 1.50. - Alle Gene-
ralstabskort haves paa Lager.
Alt forsendes omgaaende og
portofrit.

CIDA

CIDA

Enhver Spejder
bør forlange

C i d a Sportschokolade

Uundværligt ved Lejrbaalet.
Nødvendigt paa Marchture.

Opbevar Omslaget, da dette er meget
værdifuldt ifølge nedenstaaende

Præmieliste:

For 50 Omslag

1 selvopruhlende Baandmaal
1 Cigarlænder

1 Alpaca Collier

For 100 Omslag

1 Silpenant
1 Klædesbørste
1 Par Solværeløkker
1 Cigaret-Etui
1 Mundharmonika

For 500 Omslag

1 Drøng Uhr
1 Pilge Uhr
1 Solv Rosenkrans

For 250 Omslag

1 Fodboldblære Nr. 5
1 Solv Collier
1 Dame-Taske (Gummi)
1 Mappe med 10 Billeder
af holl. Mestre
1 Klædesbørste i Etui
1 Thermoflaske

For 1000 Omslag

1 Cida Fodbold Nr. 5
Engelsk Fabrikat
1 Solv Hæroe Uhr
1 Solv Dame Uhr

Eneforhandling
for Danmark:

Stender Pedersen.

Indenbyes Ekspedition:

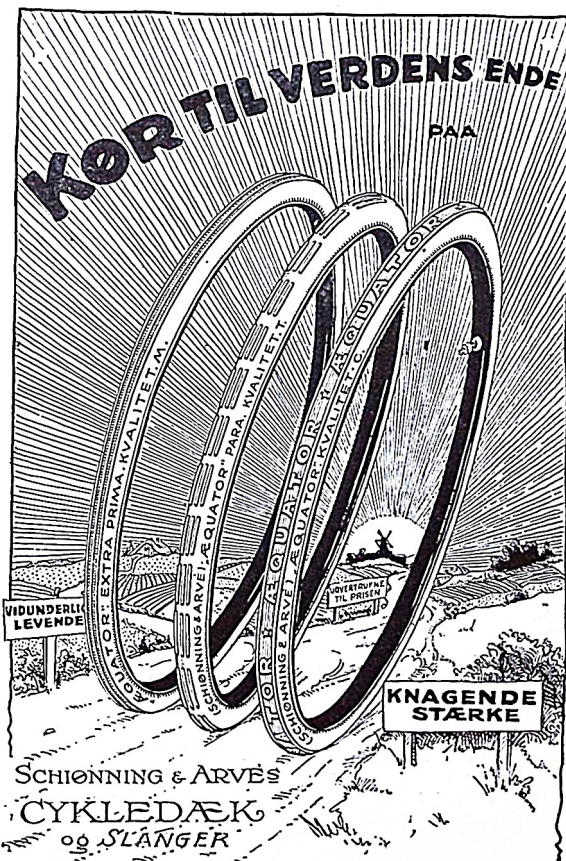
Walkendorffsgade 22.
Byen 4908 og 5601 vega.

Kontor og udenbyes Ekspedition:

Vodroffsvej 26.
Telefon Cent. 6055.

CIDA

CIDA

SPEJDERKORPSETS DEPOT

TELEFON:
3186 - 11233

TLGR.-ADR.
SCOUTING

STUDIESTRÆDE 30 KØBENHAVN K.

FILIAL: HELLERUP SPORTSMAGASIN
MARGRETEVEJ 2 - HELLERUP

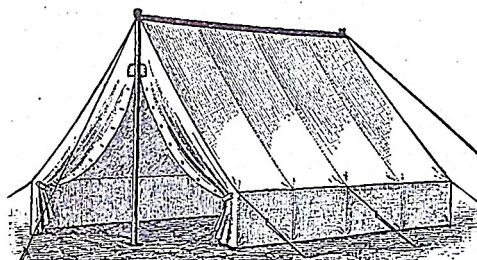
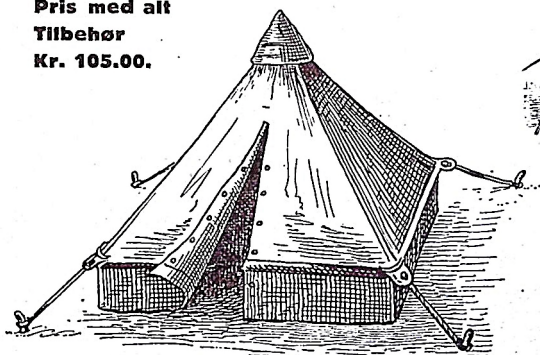
Til Lejrbrug:

Telte — Tæpper — Soveposer — Madrasvarer — Rygsække — Økser — Spader — Knive
Spisebestik — Kogekar — Feltkomfurer — Værktøjskasser — Kantinekasser.

10 Mands Pyramidetelt.

Grundflade 260×260 cm
Højde 205 »
Sidevæg 50 »

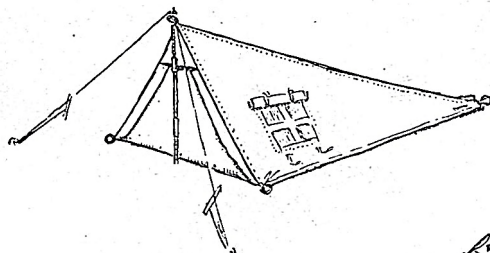
Pris med alt
Tilbehør
Kr. 105.00.

10 Mands Tagtelt.

Højde 180 cm
Længde 300 »
Bredde 200 »
Sidevæg 50 »

Pris med alt Tilbehør Kr. 125.00.

Opstillet.

Rygsække- Telt.

1 Person Kr. 60.00
2 » » 65.00

Sammenpakket.

Alt i Spejderudrustning.
Alt til Lejrbrug og Sport.

Tropskærre - Korpsets Model - med
Ruf Kr. 365.00.

Forlang illustreret Prisliste
tilsendt gratis.